

Dreptatea

SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

Vizitele de lucru - o pacoste de care poporul român nu a scăpat încă

Ne aflăm în plin sezon al vizitelor oficiale și de lucru. Primii patru demnitari ai țării, domnii Iliescu, Văcăroiu, Gherman și Năstase au apucat-o care încotro și pe unde au ajuns multă vâlvă au făcut. Vâlvă, zgomot, festivisme, demagogie și cam atât. Deocamdată. Adevăratele efecte ale vizitelor, dacă vor exista, au să apară în timp. Mai curând sau mai târziu vor afla ce afacere de tip "Petromin-Forum Marin-ime" a mai încheiat dl Văcăroiu, de această dată pe meleaguri sud-americane. Ne amintim cu durere de vizita pe care a făcut-o în Grecia, în timpul căreia a perfectat cea mai oneroasă afacere din istoria României, vânzând pe mai nimic flota comercială strategică a țării și nu ne putem inhiba un sentiment de teamă. Când știm ce abil om de afaceri și ce versat politician este premierul român, teama care ne încearcă este firească, ba chiar are tendința de a se transforma în groază. Dar poate ne-o ajută Dumnezeu și ultima vizită oficială a dlui Văcăroiu va rămâne fără efecte!

Președintele Senatului, olandem cu președintele Camerei Deputaților, a descins în județul Ialomița. Și dacă tot o descins, nimic nu s-a întâmplat. Proclamând electorală iefină, luare la cunoștință, aducere la cunoștință, comisiuni făcute fără a avea vreo speranță în realitate, bani cheltuiți pe baza de protocolul (din care fonduri?) și-n rest... Dacă stăteau acasă era, ba încă își puteau cheltui banii cu mai mult folos, dereticându-le sau înnumărându-le și banii. Cu aceleași afirmații le-am putea să și în legătură cu vizita președintelui Ion Iliescu. Domnia sa, chiar că este de formație estică, a vizitat o vestică a țării. A onorat cu prezență prezidențială orașele Sătu Mare și, pe unde a mers, a dat cu oștean gard. Pentru că domnia sa își pierde controlul când vine stări de lucruri ce vin în conflict cu gândirea și cu idealurile politice, președintele Iliescu, în fața tuturor ireponsabil, le-a pretins

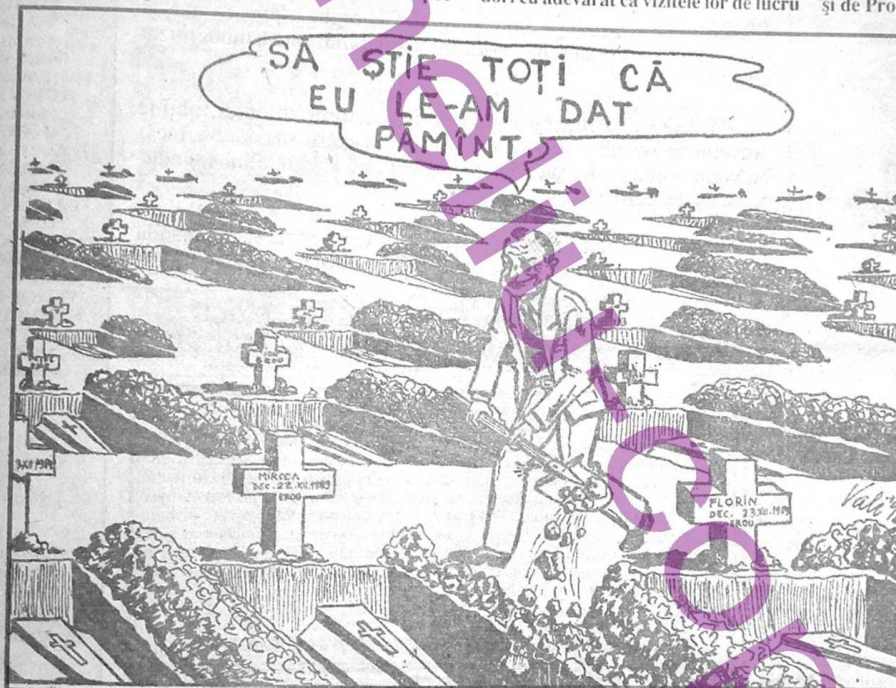
organelor administrative locale, nici mai mult nici mai puțin decât să nu pună în aplicare hotărârile judecătorești prin care au fost recunoscute drepturile de proprietate ale cetățenilor?! A îndemnat fașă la încălcarea legalității tocmai președintele țării, a cărui principală responsabilitate este aceea de a veghea la respec-

având girul personalității lui Ion Mihalache va putea convinge marea masă a proprietarilor de terenuri să revină la asociațiile de tip colhoznic!

Atâta doar că țărani s-au dezmeticit de-a binelea și nu mai iau în serios logoreea cooperatistă prezidențială. Dacă primii patru demnitari ai țării ar dori cu adevărat ca vizitele lor de lucru

dreptate pe acolo pe unde trec, atitudinea oamenilor se va schimba, iar demnitarii vor căpăta încrederea lor.

Este de o mie de ori preferabil să întâlnești oarece ostilitate și să încerci să o dezamorzezi, decât să te lași mințit cu bună știință și să vezi numai ceea ce îți se arată în spatele Serviciului de Pază și de Protocol.

De ce nu s-au dus demnitarii noștri la o aruncătură de băț de București unde "anumiți" cetățeni români, pe care nimeni nu-i cunoaște, și-au înălțat vile și conace fără a avea vreo autorizație, pe terenuri care nu le aparțin? Sau unde persoane neidentificate au împrejmuit 12.000 mp din perimetrul Pădurii Băneasa cu un gard monstruos de urât și de costisitor? De ce nu descind primii demnitari ai țării în fața uneia din miile de primării comunale unde oameni stau adunați ciorchine, încercând zadarnic să-și redobândească drepturile ce le-au fost furate în loc să-și vadă de menirea lor de a lucra pământul?

De ce nu-i vedem nicio dată pe înalții noștri demnitari în vizită de lucru pe la oficiile de șomaj sau prin cartierele rău famate ale marilor orașe ale țării? Răspunsul este simplu: prezenta în astfel de locuri nu le-ar aduce un câștig politic sigur, ar scoate la lumină o faună umană și stări de lucruri care n-au cum să le fie agreabile și pe care, dacă nu le cunosc, presupun că nici nu există și, mai ales, i-ar pune în situația de a face cu adevărat ceva concret pentru îmbunătățirea și de a căuta soluții la problemele. Ceea ce consideră că nici nu-i treaba lor, nici nu intră în atribuțiile lor de înalți demnitari. O vizită de lucru fipsită de festivisme și de câștiguri electorale notabile nu are nici o justificare și nici nu va fi făcută vreodată de către respectabilii noștri demnitari. Fără cele două elemente, orice vizită de lucru ar fi aida unui discurs prezidențial. Adică goală de orice conținut. Pană una alta, vizitele de lucru rămân ceea ce au fost dintotdeauna: o pacoste pe capul poporului român.

Mircea Vlad

țarea cu scrupulozitate a Constituției! O greșală politică enormă, pentru care dl Ion Iliescu ar trebui să demisioneze sau să fie destituit. Cu siguranță însă că nimic nu se va întâmpla și schimbarea președintelui va rămâne neclintită în fotoliul prezidențial. Când demagogia găunoasă este asociată cu perfidia abjectă, rezultanta este de-a dreptul grotescă. Preluând în mod simplist unele elemente ale doctrinei cooperatiste a lui Ion Mihalache, dându-le o interpretare personală și deformându-le în sens și în conținut, președintele Iliescu încearcă să prostească țărânimea chemând-o la refacerea CAP-urilor, pretinzând că forma lor de organizare a fost preconizată de PNT încă din perioada interbelică! Fără a opera elementara disociere dintre forma de proprietate și forma de exploatare a proprietății, dl Iliescu mistifică o doctrină economică realmente valoroasă, în speranța că

să aibă rezultate benefice pentru țară, ar trebui, în primul rând, să renunțe la festivisme și la scopurile electorale. Să înceteze a mai juca teatru și a se prefăce că nu vâd că totul este regizat după un scenariu binecunoscut și că "realizările" cu care se mândrește cei care le prezintă sunt cu adevărat "realizări".

De ce nu descind demnitarii țării în locurile unde conflictele sociale sunt acute, riscând în a degenera în convulsii ce pot scăpa de sub orice control? De ce nu intervin făcând uz de puterea de decizie cu care au fost învestiți pentru a stopa jaful, corupția și fărâdelegile care s-au asternut ca un cancer asupra României, măcinând-o din interior? Se tem că vor fi primiți cu ostilitate, că vor fi huiduiți sau că vor fi ignorați? Este posibil să se întâmple și așa. Dar, chiar de vor fi huiduiți la început, dacă vor rezolva problemele celor mulți și necăjiți, dacă vor face

Maxima săptămânii: "Nu cu palavre, nici cu meșteșuguri sau fățarnicii să te arăți om mare, că toate se vădesc și rămâi de necinste".
(Iordache Golescu)

Efemeride

25-31 Mai (Florar)

În perioada aceasta, pe 29 Mai, ne amintim de Sfânta Cuvioasă Teodosia. Era din părinți dreptmăritori din Constantinopol. Încă de foarte tânără intră într-o mănăstire din Bizanț. Mai apoi, pe tronul imperiului s-a urcat Leon Isaurul care, fiind eretic, a vrut să necinstească icoana Mântuitorului aflată pe poarta cetății. Pe când comandantul oștilor era pe scară ca să ia icoana, fericita Teodosia apucând scara îl aruncă la pământ și apoi se duse la patriarhie să arunce cu pietre în nelegiuitul patriarh iconoclast. Pentru aceasta a fost omorâtă în bătaie, iar sfintele ei moaște, făcătoare de minuni, se află la mănăstirea Dexiocratus.

Însoțit de 300 de reprezentanți ai păturilor sociale din Transilvania sosesc la Viena pentru a prezenta Memorandumul. Împăratul Franz Joseph va trimite guvernului ungar memoriul românilor.

29.05.1911 : Se stinge din viață gral. Gheorghe Manu, fruntaș al Partidului Conservator, fost prim-ministru, omul care a modernizat artileria țării.

30.05.1827 : Petrarhe Poenaru, inventatorul stiloului, obține brevetul de invenție. Termenul de "stilou" a apărut mai târziu, încât brevetul vorbește de "un condei portăreț fără sfârșit, alimentându-se însuși cu cerneală".

31.05.1453 : Vlad Țepeș înfrânge oastea turcă aflată sub comanda vizirului Mahomed Pașa, care atacase Târgoviștea.

Legenda ilustrației: Generalul Gh. Manu, văzut de graficianul caricaturist A. Murnu

Cititorii întreabă, medicul răspunde

Domnișoară Adela, din Flămânzi, jud. Botoșani, care s-a adresat domnului deputat Alex. Simionovici va răspunde că nu avem medicamentele solicitate. Am rugat colegii noștri să caute în depozitele de medicamente - farmacii particulare sau de stat - să găsească cele solicitate. Imediat ce vom avea un răspuns vă telegrafiem pentru a le putea ridica.

Domnule Pall Andrei de 58 ani, din Măcin, cu Hallus volgus bilateral, vă rugăm să treceți pe la cabinetul medical pentru biletul de internare la Secția ortopedie a Spitalului Colentina, pentru intervenție chirurgicală.

Doamna Florica Craiu din București, sectorul 2 cu tulburări de tranzit intestinal (diaree sau constipație) dureri difuze în tot abdomenul, stări de greață, amețeli, vă recomand un examen coproparazitologic, iar cu rezultatul să așteptați la cabinet după care vom decide.

Domnule Dinu V. Ioan din București, sectorul 6, ce prezintă grețuri, indigestie, dureri în partea dreaptă a abdomenului sub coaste, până când vă veți prezenta la examinarea medicală la noi la cabinet vă recomand regim alimentar fără crudități, sosuri, ciorbe. Veți consuma carne de vită la grătar sau fiartă, brânză de vaci, legume fierte.

Dr. Maria Jana Vissarion

APEL UMANITAR

În satul Milcov-Deal, comuna Milcov, jud. Olt trăiește un tânăr de 23 de ani, pe nume **Nicușor Mândroc**. Acum doi ani, în urma unui accident de tren, și-a pierdut brațul stâng, piciorul stâng și laba piciorului drept. Cu toată această mutilare îngrozitoare, tânărul vrea să trăiască și nu l-a părăsit curajul de a-și întemeia o familie. Toate ar fi bune, dar protezele pe care și le-a procurat sunt prea grele. De aceea s-a gândit că poate în străinătate ar găsi alte mai potrivite. Dar mijloacele materiale nu-i permit să încerce. De aceea, fiind un fidel cititor al nostru, ne-a rugat să-i facem public un apel către semenii pentru a fi ajutat.

Îată conturile la care pot fi depuse ajutoarele.

CEC Slatina - nr. 9422/Olt.

Banca Agricolă - Slatina nr. 4797092300 (\$ și 4797092301 (D.M.).

COMUNICAT

Conferința a treia a Tineretului Universitar Național Creștin Democrat a ales următorul birou național:

1. - Marius BOSTAN - Președinte, student anul V Informatică
  2. - Florin FILE - Student anul IV Facultatea de Foraj Ploiești
  3. - Cosmin BUCUR - Student anul IV Facultatea de Geologie
  4. - George SCARLAT - Student anul V A.S.E.
  5. - Andrei GHEORGHE - Student anul III Matematică
  6. - Mihail DINCĂ - Student anul V Electronică
  7. - Radu MUNTEANU - Student anul IV Departamentul Aeronave
- Au fost aleși membri de onoare, deputatul Ioan MUREȘAN și celebrul avocat Mihail GHICA.

ANUNT

Organizația Muncitoarească Centrală a PNȚCD anunță membrii și simpatizanții săi că **joi 26.05.1994, la ora 17**, la sediul central din B-dul Carol I, nr.34, în sala de ședințe din corpul B, etaj I, va vorbi dl. av. Răsvan Dobrescu - deputat și membru supleant al Biroului de Conducere al PNȚCD, pe tema: "100 de ani de la procesul memorandiștilor".

Președinte, **Ion Lambru**
Secretar general, **Vlad Roșca**

Dreptatea

Secretar general de redacție: **MIRCEA VLAD**
Șefi de departament:
DAN BĂNIC: informații
OVIDIU PĂTRAȘCANU: politici
ȘTEFAN CALIGA: internațional
IOAN FRÂNCU: sport
Fotoreporter: **PETER GHEORGHE**
Grafică și machetare:
IOANA BERCIO
Secretariat:
MIHAELA MANOLACHE
Financiar-contabilitate:
ECATERINA BUCĂ
Departament publicitate și marketing:
MARIA CĂPĂȚĂ
Documentare:
CONSTANTIN CEAU
Difuzare:
IULIANA SUCEVEANU
Curier:
LUMINIȚA DAMIAN
Correspondenți speciali:
SUA: SILVIA DUTCHEVICI
SUA și CANADA: ADRIAN MIHAIL
GRIGOROPOL
Geneva, München:
STELIAN IONESCU
Tutlingen: **RADU PĂTRĂLAGEAN**
Correspondenți teritorial:
SORIN GRECU - Cluj
TICU CIUBOTARU - Galați
VIRGIL COSMA - Iași
TOMA EDUARD DINU - Iași
RADU SIMION BORDEANU - Hunedoara
NICU VRANCEANU - Bacău
COSTEL IONESCU - Brașov
MĂLIN DUMITRIU - Alba
VASILE VASILICA - Alba
IONEL BOTEA - Caraș Severin
FLAVIU BREZEANU - Brăila
FLORIN RĂDULESCU - Vrancea
MIHAIL ENCIU - Slobozia
GHEORGHE SIMIANU - Suceava
AUREL TEODORESCU - Argeș
ADRIAN SIMEANU - Argeș
DIANA MUNTEANU - Prahova
CĂTĂLIN MUNTEANU - Prahova
MIHAIL BARBU - Valea Jiului
GHEORGHE TUDORAN - Arad
DANTE M.C. SEDAN - Timiș
PANAIT STĂNESCU BELLU - Timiș
VICTOR PIETREANU - Teleorman
SORIN CUCUREZEAN - Teleorman
IOAN GAVRILĂ - Tulcea
MICU DAN GRIG - Bihor
Redacția și administrația:
Calea Victoriei nr. 133, et. 2
Tel. 650.41.25.
Fax 650.64.44.
70179, București, sector 1
Cont virament nr. 4510501106
BCS, filiala SMB.
Tehnoredactare computerizată

RL - Info Teams

Șefi tură calculator:

Mihnea Radu

Aurel Neagu

Tiparul executat la

tipografia Societății

"R"

1 lună = 680 lei
3 luni = 2210 lei
6 luni = 4420 lei
12 luni = 8840 lei

Nume.....
Prenume.....
Adresa.....
Cod postal.....
Localitatea.....
Judetul.....
Redacția publicației "Dreptatea", București, Calea Victoriei nr. 133, et. 2, tel. 650.41.25, fax 650.64.44. Cont virament nr. 4510501106 BCS, filiala SMB. De la seara depusă va eliber. nr. .... mandat postal de lei sau depusă în contul nr. ....

Conferința de presă săptămânală a PNȚCD La Parlamentul României, ca la picnic...

La conferința săptămânală de presă a PNȚCD de luni, dl senator Radu Vasile, membru de cuvânt al partidului, a prezentat un raport o informație din partea dlui Vasile, care a fost o informație de la parlamentul român. În 16 și 18 mai la Varșovia la Sedința Consiliului Parlamentare a Consiliului Europei a avut loc o discuție Raportul König-Jan, care s-a discutat în prezența a doi membri ai PNȚCD. În urma vizitei întreprinse de acesta în România între 27 și 30 martie, dl Vasile a prezentat în informarea sa că "raportul este o excepție a cătorva inadvertențe, reflectă realitatea din țara noastră. Șase parlamentari români, din gruparea majoritară, au scris o scrisoare extrem de dură adresată secretariatului raport, contestând în mod clar adresa acestuia făcută. Văzând că informațiile constatate erau inadecvate, în mod special cele scrise este inadecvat, în mod special și cel puțin nediplomatic, am refuzat să semnez. De asemenea, am refuzat să semnez și senatorul Frunda, deputații A. Seacă și Iulio Valentino. Cu această ocazie, am atras atenția celor doi raportori că, în ceea ce privește de acord cu textul scrisorilor".

În continuare, conferința de presă a avut la conținut probleme majore: hotărârile Curții Constituționale de a respinge trei legi prezentate de Parlament, unele declarații ale președintelui Iliescu privind la regulimul de funcționare a Buget. La primele două s-a pronunțat dl primvicepreședinte Ion Diaconescu, care a declarat următoarele: "Hotărârile Curții Constituționale de respingere a trei legi săptămânala trecută au fost respinse de către multă lume ca un act de independență din partea acestui organism de guvern. Lucrurile nu stau însă așa.

Noi ne-am opus să fie impozitați țărani atât de vreme cât nu au încă titluri de proprietate, lege nu poate fi retroactivă și deci, anulul 1994. De fapt, o neglijență de redactare. Legea veteranilor a fost respinsă de noi împotriva guvernului, care acceptase deja majoritatea din vedere, ci împotriva gherei Legii de organizare a administrației. În fine, respinșii Radioului și a Televiziunii și în care noi am duceam la un control al Parlamentului a fost declarațiilor dlui Iliescu la Oradea și Satu Mare. Dl Diaconescu a precizat "Dl Iliescu semnează Legea 18, care, după opinia sa, a fost o mare greșeală. Nu m-a surprins CPUN-ul, d-sa s-a opus sistematic destul de departe de a fi ce trebuie, aplică. De fapt, s-a dorit incurajată să n-o tace agriculturii private ca să se demonstreze teza dlui Iliescu în favoarea colectivizării. Și se mai miră d-sa că noi îl parcă să se inducă în opinia publică părerea că privatizarea nu este bună. Se dorește ca privatizarea să fie restituită cașilor prin hotărâri judecătorești, a critica aspru aceste hotărâri. Aceasta este o nepermisă ingerință în sfera puterii judecătorești. De aceea noi demascăm aceste metode și luăm atitudine hotărâtă împotriva lor." În încheiere, dl

primvicepreședinte Diaconescu a mai declarat: "Privitor la declarațiile dlui Iliescu prin care are aerul să ne reproșeze că ne-am abținut de la programul cooperatist al lui I. Mihalache, sau că îl nesocotim, trebuie să fac precizarea că acel program nu are nici un clin, nici în mănecă cu CAP-urile din regimul comunist. Aceasta arată încă o dată căptocismul în haine frumoase și care nu îi aparțin. Ion Mihalache era adeptul organizării exploatareii pământului pe suprafețe mari, dar în nici un caz nu adera la ideea denaturării proprietății.

În legătură cu dezbaterile la proiectul de Buget, dl senator Radu Vasile a făcut următoarele declarații: "Bugetul se află în a doua săptămână de dezbateri și îmi permit să le calific a avea un caracter de picnic. Adică nereserios. De fapt, intervențiile s-ar putea grupa în două categorii. Mai întâi, reprezentanții guvernului motivează bugetul mic alocat pentru un minister sau altul. De exemplu, ministrul apărării, care a motivat micimea bugetului pentru apărare sau cel al sănătății, care se bucură că i se votase și lui un buget mic. A doua categorie este aceea a "cedărilor". Astfel, cedarea guvernului pentru mărirea salariilor cadrelor didactice cu 30% era pregătită cu BNR încă din luna februarie. În altă ordine de idei, au fost unii care au făcut propuneri de a se dubla unele capitole fără să se indice și sursele, iar cu această ocazie am constatat că ministrul culturii nu are nici o strategie. Ceea ce țin să aduc însă mai mult în fața dv. este alt aspect al proiectului de buget. El nu prevede nimic menit să respecte prevederile acordului cu

FMI. Pe 30 iunie vor veni reprezentanții FMI și ai Băncii Mondiale. Nu știm ce vor avea de constatat aceștia. Iar în ce privește colaborarea cu programul PHARE, pentru punerea în operă a privatizării, aceasta se află în punctul zero."

Dl Radu Vasile a dat exemple precise legate de prevederi ale Memorandumului și care de mult trebuiau aplicate și care nu apar reflectate în proiectul de Buget. În încheiere, purtătorul de cuvânt a declarat: "În România, există mai multe limbaje: al dlui Vacăroiu, al dlui Iliescu, al dlui Isărescu, al dlui Coșea, al dlui Năstase și Gherman. Un limbaj pentru reprezentanții străini și altul pentru țară".

În încheiere, dl Liviu Petrina a informat presa că la Conferința partidelor creștin-democrate de la Sankt Petersburg s-a adoptat o rezoluție, prin care se cere eliberarea deputatului moldovean Ilie Ilășcu din închisoare.

În finalul conferinței de presă a vorbit dl Jim M. Crăciun, vicepreședintele UMRL pentru America, care a făcut un apel la solidaritate pentru alegerile care vor urma și la care diaspora este hotărâtă să sprijine CDR. Dl Radu Vasile a anunțat că PNȚCD și Fundația Hans Seidel vor organiza la Pitești, între 27 și 29 mai, simpozionul cu tema "Economia participativă de piață. Crearea unor noi locuri de muncă în contextul actual al României".

Dan Bănică

Domnul președinte Iliescu, Guvernul (actual) și podul peste Dunăre

Scurt istoric

La 22 iulie 1992 se încheie protocolul între Ministerul Transporturilor (M.T.) din România (reprezentat prin dl Al. Bunea, secretar de stat, M. Boicu, director general al AND s.a.), M.T. din Bulgaria (dnii K. Stankov, prim adjunct al ministrului, și S. Naumov, ambasador), firma KOSLAR din Africa de Sud, privind realizarea podului peste Dunăre, la Calafat - Vidin.

La 21 mai 1993, alt protocol încheiat între cele două țări, hotărâște începerea lucrărilor respective mută podul în zona Bechet - Oriahovo (protocol aprobat de Guvern prin HG 369/28 iulie 1993). "Proiectul" cele două părți sunt de acord ca în zona în care se asigură credite să se realizeze și un al doilea pod la Vidin - Calafat.

Rapid, la 4 august 1993, un nou protocol, care alegea ministere, hotărâște începerea lucrărilor de selecție a firmelor pentru proiectarea, construcția și exploatarea podului în zona orașelor Oriahovo - Bechet. În precizarea: textul scrisorii privind selecția poate fi folosit pentru alegerea unei scrisori asemănătoare pentru podul Vidin - Giurgiu.

Opinia specialiștilor:

La scrisoarea primăriei din Calafat, CTE AND - MT (sept. 1992) consideră că podul întocmit de IPTANA SEARCH din România, comandat Consiliului European, înclină balanța în favoarea dlui de la Bechet, dar "o concluzie definitivă va fi hotărâtă de comun acord cu specialiștii bulgari".

Observațiile autorului

Podul IPTANA este părtinitor: "dezvoltării multilaterale" a Bechetului necesită realizarea a 50 de cale ferată și a altor utilități, deja

existente în zona Calafat.

- Tot studiul menționat "uită" de existența centralei nucleare de la Kozlodui (vis-a-vis de Bechet), amănunt care nu poate fi neglijat.

Ce legătură poate să fie între alegerile din septembrie 1992 și mutarea podului?

Ce spune lumea la Calafat

- că președintele Iliescu a uitat de ei și de înțelegerea cu președintele Jelio Jeleu privind realizarea podului la Calafat.

- că podul a fost mutat fiindcă în zona Bechet au pământ dl M. Negrițoiu, fostul prefect Ilie Ștefan și alții, asemenea lor.

- că și la vecinii bulgari sunt interese "locale".

- că actualul primar al Calafatului este "de la Convenție" - rara avis în județul Dolj - și deci județul nu se interesează de "problemă".

În loc de concluzii (preliminare): Importanța economică, financiară, socială și strategică a podului, fie al al Președintelui (Calafat-Vidin), fie al Guvernului (Bechet - Oriahovo) este de necontestat. Cum, de asemenea, este de necontestat prestigiul specialiștilor români în domeniu, este puțin probabil ca firme românești să piardă litația. (Doar dacă "ai noștri" vor aranja ca tona de ciment sau fier beton să fie de trei ori mai scumpe ca cele din import, schemă ușor de realizat prin 2-3 SRL succesive, aparținând cui trebuie). Și atunci, de ce nu se face podul? Din aceleași motive care frânează/blochează reforma, privatizarea, întreaga viață economico-socială a României: guvernul de azi.

Cu speranța că Ministerul Transporturilor va anunța vești bune sau, poate, chiar dl T. Chebeleu...

Conf. dr. ing. Gh. Băran
Asociația Inginerilor P.N.T.C.D.

Cum se descotorosește TVR de un redactor incomod, onest și neobedient Redacția emisiunilor pentru sate

Referat

Întrucât în emisiunea "Viața satului" din 15 mai 1994, realizată de Dumneavoașta, domnule Constantin Martiniuc, în pofida asigurărilor pe care ni le-ați dat, ați făcut reclamă directă necontractată de Direcția Comercială a Televiziunii, încălcând, totodată, și alte rigori redacționale față de care v-ați exprimat acordul deplin, vă aducem la cunoștință următoarele:

- obligația ca, în termen de 10 zile, să reglementați diferendul creat, prin încheierea și onorarea unui contract de reclamă între firma care comercializează tractoare chinezești (căreia i-ați făcut minute întregi de reclamă directă) și Televiziunea Română;

- suspendarea de a mai realiza emisiuni în direct, pe o perioadă de trei luni, interval în care veți îndeplini însă integral obligațiunile ce vă revin potrivit fișei postului pe care-l ocupați.

16.05.1994

Redactor șef
Alexandru Popescu

Comunicat

Ministerul Sănătății, sprijinit de mașina de vot guvernamentală din Parlament, a lăsat bugetului sănătății sume derizorii. De pe urma acestei situații va avea de suferit grav în primul rând populația.

Salariile medicilor vor fi cele mai mici din ultimii patru ani. Puterea nu apreciază la valoarea reală aportul corpului medical pentru viața națiunii. Este continuată politica comunistă, de promovare a

mediocrităților, prin nivelare egalizatoare în domeniul salarizării, nefastă valorilor. Semnalăm atât opiniei publice, cât și corpului medical incapacitatea actualului Executiv a de a acționa în interesul populației.

Consiliul Național al Camerei Federative a Medicilor din România
Președinte,
Dr. Dragoș Nicolescu

Anunț

Farmacia Veterinară Hala Obor, etaj, zilnic 9-17, sâmbătă 9-14, tel. 01-635 22 00/167 vinde soluții stropit pomii, viță-de-vie, gândacii de Colorado, legumele,

cheag brânză, otravă gândaci, șobolani, egari antiparici, lese, botnițe, hrană, vaccinuri, ivomec, medicamente veterinare.

Regele Mihai, un monument viu al istoriei contemporane

La începutul lunii iunie a.c. se vor împlini 50 de ani de când, învingând rezistența înverșunată a nemților pe "Valul Atlantic", aliații au reușit memorabila debarcare din Normandia. Cu acest prilej se vor desfășura pe acele meleaguri istorice o serie de ceremonii de comemorare, la care președintele Franței a invitat șefii de state și de guverne din fostele țări aliate împotriva Germaniei. Printre invitații de onoare se află și MS Regele Mihai, singurul șef de stat din perioada celui de-al doilea război mondial aflat încă din viață, sănătos (prin voia Domnului) atât trupește cât și cerebral. La timpul respectiv, pentru marile sale merite în scurtarea războiului (pentru Europa) cu circa șase luni, Regele tuturor românilor a fost distins de Președintele Statelor Unite și de Coroana Britanică prin cele mai mari decorații de război ale acestor state. Până și Stalin a fost nevoit să aprecieze acțiunile curajoase ale Suveranului român, acordându-i ordinul "VICTORIA", decorație care a mai fost atribuită (pentru străini) doar generalilor Eisenhower, Montgomery și Tito.

Din nefericire, acest MONUMENT VIU AL ISTORIEI CONTEMPORANE, atât de apreciat atunci și acum, de marii șefi de state apusene, este în continuare împiedicat să revină în țara sa natală, de către un guvern plin de ambiguități și de legislații datând din vremea lui Horia Sima și Petru Groza. Deși pe tot timpul exilului, M.S. Regele Mihai a avut în permanență o atitudine morală și politică exemplară, puterea de la București a găsit de fiecare dată pretexte meschine pentru a-l împiedica să-și viziteze țara.

Este evident vorba de aceeași țară care și-a alungat în exil, de-a lungul acestui secol, marile sale valori: Coandă, Brăncuși, Eliade, Cioran, Gogu Constantinescu, George Enescu, Dinu Lipatti, Constantin Silvestri, Celibidache și mulți alții.

Pe cei care n-au acceptat în nici un chip să se exileze, aceeași țară i-a redus violent la tăcere, cum a fost cazul lui Iuliu Maniu, Ion Mihalache, George Brătianu, Titel Petrescu, Mircea Vulcănescu, iar enumerarea s-ar putea continua cu multe alte exemple. Și în prezent această țară, care nu-și privește cu respectul cuvenit ISTORIA VIE acordă toate onorurile oricărui taher din mahalalele Orientului, oricărui negustor de arme sau

alte mărfuri dubioase. Această țară, care conduce pretins republicană, nu creștea atribuirea titlului de "prinț" unui nepot de rege condamnat pentru înaltă trădare, iar bastard de mână a treia îi recunoaște titlul de "prinț de România".

În schimb, țara cu prețurile nu poate nimic pentru ca un român patriot să fie omulă, a fost ținut într-o cușcă pe tot timpul judecării străme. Pentru toate motive Timișoara, orașul care l-a amuzat MS Regele Mihai să-și petreacă (într-un cu Familia) Sfințele Sărbători de Paște, malul răului Bega, își ridică fruntea în noi jigniri ce i-a adus-o guvernul.

Timișoara, care a dat semnalul Revoluției care a dat proclamația, care a început efectiv procesul de privatizare, care a demonstrat prin fapte ce înseamnă bucurie victorie între mai multe etnii. Timișoara își strânge rândurile și SEMNĂTURILE pentru a cere dreptate la Consiliul European.

Ulm Ion Păun

Correspondență din Statele Unite ale Americii Sărbătorirea zilei de 10 mai la New York

10 Mai 1994 - În fața Misiunii Române pe lângă ONU a avut loc o demonstrație cu dublu scop: comemorarea zilei de 10 Mai, și totodată protestul împotriva atitudinii guvernului de la București, referitoare la vizita Regelui Mihai. Impunând condiții care lezau demnitatea oricărei persoane, restrângând libertatea de expresie a unui cetățean român, actualii guvernanți de la București au făcut totul pentru a-l determina pe Regele Mihai să renunțe la vizită... Și, au reușit!

Demonstrația s-a deschis cu Imnul Regelui. S-au strigat: "Regele în Țară, Ilescu afară!", "10 Mai, 10 Mai, vrem pe Regele Mihai!" și "La palat, dați-l jos pe emanat!". Multimea demonstrațiilor purta pancarte pe care se putea citi: "Românii din America sunt alături de popor, NU alături de emanatii revoluției", "Trăiască 10 Mai, ziua independenței României". Trecătorilor le-au fost împărțite manifeste în limbile română și engleză, în care se exprima protestul românilor de la New York.

S-a citit mesajul reprezentantului PNȚCD în America, dl Ion Stere. În acest mesaj s-a făcut o scurtă prezentare a evoluției Regatului României și a garanției pe care monarhia o constituie pentru respectarea democrației. În încheiere s-a afirmat: "Coroana Română pe lângă facilitarea liniștii interne va prilejui revenirea economică în mijlocul națiunilor ce practică economia de piață. Fie ca pronia cerească să asculte ruga fierbinte a națiunii române!"

Cei care au luat cuvântul au subliniat pericolul pe care atitudinea guvernului actual al României îl creează pentru toți românii aflați în afara hotarelor Țării. Așa cum Regelui Mihai i s-au impus condiții pentru efectuarea vizitei în Țară (un traseu determinat, interdicția de a vizita anumite orașe) toate acestea cu motivarea "siguranței naționale", este probabil pentru oricare dintre noi, pentru aceleași "înalte rațiuni" să fie pus în imposibilitatea de a-și vizita Țara în care s-a născut.

Silvia Dutchevici

"Paul de România dorește să se schimbe imaginea României"

Cu aceste cuvinte semna "Paul de România" dedicația pentru cititorii săptămânalului "Dreptatea", prezentat ca un organ central al Partidului Național Creștin Democrat, cu ocazia interviului acordat la 17 mai a.c. la Timișoara la prezentarea cărții Regelui Carol II "În zodia Satanei" consemnând întrebările și răspunsurile:

Dacă ar trăi Regele Carol II, la ora actuală ați considera posibilă vizita sa în România?

Depinde de contextul vizitei, ar fi o situație delicată.

De ex.: Regii din Grecia nu pot merge în Grecia.

Prezența Dv în România o considerați un act de cultură al Guvernului, sau legată de calitatea de cetățean român?

Prezența mea este față de calitatea de cetățean român și nu am intenția de a face confruntări. Este important ca tineretul să cunoască deosebirile între monarhie constituțională și o monarhie totalitară.

Referitor la ideea că Regele Carol II a fost privit ca un Rege al culturii, care sunt obiectivele Fundației Paul de România?

Ideea Fundației mele are aceleași principii

ca ale Fundației Regele Carol II.

Prezentarea acestei cărți, "În zodia Satanei", reprezintă dorința de confirmare a instituției monarhice în România sau este numai un act de cultură?

Este un act de cultură. Care este poziția domniei voastre față de necesitatea ducerii unei politici în interesul scoaterii României din impasul economic total în care se află?

România trebuie să facă tot posibilul de a face parte din comunitatea europeană prin parteneriat. (?)

Trebuie făcută reiterarea imaginii din România așa cum a avut-o anterior celui de-al doilea război mondial, prin acel sprijin ce l-a primit. (?)

A consemnat, Panait Stănescu-Bellu

Mesajul Institutului Român din Freiburg-Germania adresat participantilor la simpozionul "Exilul românesc, identitate și conștiință istorică" desfășurat la Paris între 20-23 mai 1994

Foștii deținuți politici anticomuniști din România aflați peste hotarele țării și organizați în UNIUNEA FOȘTILOR DEȚINUȚI POLITICI DIN ROMANIA - UFDPD - trimit cel mai călduros salut participantilor la simpozionul organizat la Paris în zilele 20-23 mai, având ca temă "Exilul Românesc - Identitate și Conștiință Istorică".

În fapt, din inițiativa Institutului din Freiburg împreună cu cele mai reprezentative organizații românești de peste hotare, constituie un moment de mare însemnătate pentru cultura românească și dată fiind participarea unor prestigioase personalități din țară și din exil, va contribui la o mai bună cunoaștere reciprocă și la luarea de poziții pe plan cultural și politic, într-o perioadă în care în țară domnește confuzia răspândită și întinsească de nomenclatură și de ieri și de azi, în care barzi

de curte ai cuplului Ceaușescu se afirmă nestăruindu-se în care manifestări culturale-proletcultiste precum "cenaclul "Flacăra" reinvie sub alte nume. Nu pentru aceștia și acestea s-au jertfit tineri români în decembrie 1989, ca după doar câteva luni pe străzi să se strige lozinci demențiale, ca "Moarte intelectualilor" sau "Noi muncim, nu gândim".

Totodată exprimăm protestul nostru pentru modul josnic în care urmașii lui Ceaușescu au împiedicat și de astă dată vizita în patria în care s-a născut ca român, a Majestății Sale Regele Mihai al României, în

timp ce nepotului lui Zizi Labraru i s-a permis orice călătorie și să se prezinte "Paul de România".

De asemenea, ne exprimăm indignarea în reprezentanța României la Strasbourg, fost inclus și Adrian Păunescu, vicepreședinte și în fapt lider al partidului comunist, pentru altă firmă, precum și cele două sentințe judecătorești pronunțate de aceeași instanță de instanță la București, prin care în plin Constituției și a legilor, pe de o parte, s-a câștigat de cauză grupusculele Câmpianului

a slăbi Convenția Democrată, slujind executivului, dar pe de altă parte s-a reînviat partidul comunist.

Crâm turtor celor care vor participa la simpozion deplin succes și sperăm că vor manifesta viața primită așa cum trebuie românii din exil și din țară, stăruind în același timp efectele penibile ale revizitei la Paris a primului mîner al României

Președintele
Dimitrie Ionescu
Purtător de cuvânt
Constantin Ionescu
Geneva la 16 mai

Autodiscreditarea instituțiilor statului și modelul sud-american

În noaptea de decembrie '89, instituțiile regimului falș comunist nu aveau nici o reprezentativitate și credit moral, fiind simptome marionetice în mâna partidului-unic. Justiția, Securitatea, Procuratura, MAN-ul etc. nu și-au permis nici un pas alături de înfrângerea prețioasă ale Cărmaciului. Astăzi, aceste instituții stau cu capul la fel de plecat în fața Puterii și a Primului Emanat, ceea ce în condițiile existenței (încă) a unei presei libere și a unei Opoziții (încă) suportată de Putere în parlament, nu face decât să le asigure propria lor discreditație. De aici, la anarhia bine dirijată, n-a fost decât un pas. Ca s-o luăm nemțește, metodice, vom începe cu capul peștelui. **Președintele** s-a discredita încă înainte de a fi ales, deși atunci a fost mult mai sincer decât e acum, afirmând că Ceaușescu a compromis ideea socializmului și cerând să se ia legătura cu Ambasada sovietică, pentru a spune cine sunt și ce vor. După care au urmat ieșirile la golani, animalele adăpate și multe alte perle prezidențiale, continuate cu mineriile sfârșite cu multumiri, cu tratate trădătoare încheiate cu un URSS muribund și culminând cu tolerarea corupției și a corupătorilor. Peste care așterne, ca un hohot de râs la o înmormântare, zâmbetul său incomensurabil, care a ajuns să provoace alergii și fustelor lui simpatizanți.

Executivul, marionetă desăvârșită în mâinile prezidențiale, are o credibilitate și onorabilitate apropiate de nivelul mării. Și nici nu-i greu, când în fruntea lui se găsește un specialist în planificare socialistă, când la Sănătate se găsește cel care a justificat infometarea poporului român prin fixarea unui "tain științific", când are la Agricultură un potlogar care fură țărâna pământului și și-l trece în posesia sa, tolerând ca funcționarii ministerului să facă la Bacău afaceri sub acoperișul propriilor funcții, când pune Poliția în subor-

dinea partidului de guvernământ, când umilește Armata trecând-o sub comanda unei persoane declarate, nu de pomână, persona non-grata în SUA.

Dar poate instituția cea mai discreditață, prin propriile sale decizii, este **Justiția**. Dacă n-ar fi Președinția, Justiția este cea care a condamnat puținii criminali ajunși pe mâna ei pentru reprimarea Revoluției la pedepse simbolice. Este instituția care a pedepsit chiberea tuturor acestor criminali. Este cea care a considerat că PCR-ul este un partid democratic, după ce la Timișoara, București, Sibiu și în multe alte părți au murit sute de oameni pentru a-l arunca în coșul de gunoi al Istoriei. Justiția este cea care nu i-a judecat niciodată pe marii cri-

minali naționali Nikolski și Drăghici, pe autorii crimelor de la Canal. Căciulați sau dealul Mărului, sau pe hoții de flote, zahăr și grâu. Este instituția care, făcând pe plac președintelui, nu vrea să redea Regelui României cetățenia la care n-a renunțat niciodată. Este cea care l-a demis abuziv pe președintele Tribunalului Municipiului București pentru că l-a înfruntat pe președintele țării. O altă instituție de bază într-un stat modern, **Serviciul Român de Informații**, se compromite și el din răspundere, preluând oamenii odioasei securități și unele din metodele ei: urmărirea și, uneori, maltratarea oamenilor politici din Opoziție, amenințarea, interceptarea convorburilor telefonice (ale dnei Cornea sau, de curând, ale Cotidianului), fie și prin tolerarea celor ce săvârșesc aceste acțiuni. Sunt fapte pe care SRI-ul, dacă era de bună credință, ar fi trebuit de mult să le eludeze: problema mineriadelor, groapa Berevoeștilor, "scăpările" de documente secrete către "România Mare", problema stampilelor, a incendiului de la locuința dlui Rațiu și multe altele. Dar n-a făcut-o. Degeaba se plâng dnii Măgureanu și Ulieru, discreditați pe lângă chiar acțiunile sau non-acțiunile instituției pe care o conduc sau o reprezintă. Cât despre **Procuratură**, aproape că nici nu trebuie să mai vorbim. Spune tot faptul că a lăsat neclucită moartea a 1100 de oameni, deși a avut mai mult de patru ani la dispoziție. Ca și acțiunile bestiale ale Poliției din 13-15 iunie, cu persoane ucise și neidentificate. Ca și nesoluționarea dosarelor celor doi nevinovați, uciși în Piața Victoriei: Aurica Crăiniceanu și Andrei Frumusanu. Alături de Justiție, Procuratura, devenită Parchet, a distrus morala poporului român, cauzând crima prin asigurarea impunității faptuitorului și făcând să scadă zelul Poliției în reprimarea hoțiilor, tâlhăriilor și corupției.

Toate acestea, puse una lângă alta, precum și multe altele asupra cărora spațiul nu ne îngăduie să insistăm, au făcut ca autoritatea statului să scadă până la nivelul anarhiei. O anarhie bine stăpânită însă, care asigură nepedepsirea celor care au tras în decembrie '89, a celor care au falimentat România înainte și după Revoluție și i-au trădat interesele naționale, a celor care au folosit fonduri oculte, îmbogățindu-se peste noapte și peste măsură pe spinarea bieților naivi care au muncit cinstiți, a corupților care s-au grupat în jurul celor mai importante piese din guvern și din partidul la putere. România seamănă, din ce în ce mai mult, cu o feudă a comunistilor nomenclaturisti și a securiștilor reapați de sub umbrela protecției a PDSR-ului, PRM-ului și PSM-ului, în curs de a consolida PCR-ul sub aceeași firmă. Ei reprezintă cea mai mare parte a oamenilor de afaceri, a marilor comercianți, a exportator-importatorilor și, mai ales, a corupătorilor. O Românie în care legea nu există decât dacă place dlui Iliescu, Văcăroiu, Hrebenciuc, Păunescu, corupților și corupătorilor. O Românie care, prin imaginea sa de junglă fără legi și fără justiție, îndepărtează pe toți investitorii serioși. O Românie în care lipsa de voință a restructurării și privatizării va distruge economia și o va așeza rapid în rândul țărilor lumii a treia. Unde, de fapt, ne și aflăm, prin moravuri și prin absența instituțiilor imaculate și credibile. Nu degeaba dnii Iliescu, Roman și Văcăroiu au luat, din timp în timp, drumul Americii de Sud. Acolo este modelul ce vor să-l impună, până la urmă, României, guvernării de azi. Din care nu poate lipsi dictatura, dacă se poate militara, așa cum îi stă bine oricărui stat aflat la sud de Rio Grande.

H. Ornic

Avantajul de a rămâne spectator

Se recomandă medicului ca înainte de a aplica ventuza să mai cerceteze o dată pacientul, ca să vadă dacă este într-adevăr gripat. S-ar putea ca acesta să fie sănătos tun sau suferind de altceva, de calviție sau strabism, de pildă. Și atunci cămăduitorul pierde un suflet, dacă nu reputația însăși. Ceea ce este, întotdeauna, foarte trist.

Moralistul social, sceptic incurabil, face și el bine ca, înainte de a aplica fierul roșu pe umărul crispat al vinovatului, să-l mai întoarcă o dată cu fața spre sine. S-ar putea să dea nas în nas cu cel mai angelic chip vreodată întâlnit și să se comită cea mai gravă eroare a vieții lui. Zadarnic așterni apoi petala de roză pe locul prăjit. Iar remuşcările moralistului sunt, se ştie, cele mai nesuferite. Pro due la colaps.

Astfel înarmat cu seninătate, cel ce scrie aceste alineate nu s-a grăbit să apăsese grupul celor ce se lipsesc de numele unui distins politician acum în cădere, acum, precum luna, în descreșterea, dar mereu și la loc foarte vizibil, în firmament. Ca să nu facem un mis-

ter, porecla sa cea mai recentă este de "X.Y. - patru case". Și ce bine am procedat! S-a dovedit, astfel, că ilustrul bărbat nici nu posedă în realitate patru, ci numai trei case. Cine n-are, astăzi, trei case? Porecla și-a pierdut tot hazul, de cum s-a trecut pe un număr impar.

cei care s-au grăbit își inghit cu amar neșazul.

Cea de-a patra casă, s-a spus, n-a cumpărat-o, ci a vândut-o dl Adrian Năstase, ceea ce era pe deplin în dreptul lui. Cine nu și-vinde astăzi casele? Dar nici asta nu face, ce naiba așteaptă? Dar nici asta nu era adevărul cel din urmă. Elegantul bărbat de stat a dăruit cea de-a patra casă. Și nu oricui, ci unui bătrânului cumsecade care cine știe în ce chițimie mizeră și întunecoasă își târâia zilele. Deci dl Adrian Năstase a înfăptuit un act de certă protecție socială, cum, de altminteri, stă scris cu litere de aur în progra-

mul formațiunii politice pe care, cu onoare, o conduce. Desigur, a început cu cineva cunoscut, apropiat - propriul său socru. Nici în asta nu văd ceva rău. Poate că, la vremea lui, va fi fost și tata socrului bun la ceva...

Vezi că toată întâmplarea aduce clar

de către ai săi duri-fără-de-nuanță, cu câte case vor fi având fiecare, pentru donații, sedii de firme, fii, nepoți - treaba lor! Și că ei nu-l vor de naș, găsindu-l destul de performant pe cel *en-titre*?

Nu ne amestecăm, prin urmare - ori-cum, helicopterul, ca mijloc de transport și pâinea de zece kilograme, ca aliment, nu ne interesează, cu sau fără sare în supliment. Rămâne că cine n-are bătrâni face un excelent plasament cumpărându-i, eventual făcându-le donații. În cele din urmă, cine o să-l moștenească pe dl Angelo Miculescu? Sigur că nu dl Antonie Iorgovan, dat pe nedrept uitării cu constituția lui cu tot. *Ne mulțumim, așadar, să fim spectatori.*

P.S. La Maracana, pe cel mai faimos stadion din lume, dl Văcăroiu primește mingea, trage și înscrie. Dacă, la următoarea etapă, va coborî în arenă, va izbi taurul între coame și-l va doborî, atunci, la întoarcerea sa în patrie, vom avea și noi un biftoc - din urechișe de taur!

Barbu Cioculescu

Scepticul incurabil

cu emisiunea de la Radio Erevan, cu Ivan care-și cumpărase o Ladă, și de fapt nu o Ladă, ci o motocicletă. Și n-a cumpărat-o, ci i-a fost furată. Situațiile se răstoarnă doar pentru cei ce n-au imaginație. Estimp, oameni cu deosebită pondere, care, adică, și-au împlinit frumusețea suma, ne atrag atenția să nu ne implicăm într-o afacere de familie, că nu e frumos. Și asta e just. Chiar dacă, îndușoșiți de ne dau lacrimile, ne-am simțit cu totul de partea dlui Năstase, prin urmare pătrunși până la oase de respect. Ce ne pasă nouă dacă acest moderat-dur este săpat cu lopeți cam prea ascuțite

Continuitatea comunismului ca metamorfoză De la bestiile roșii la canaliile roz

În anii din preajma ultimului război mondial, pe ecranele cinematografelor românești a rulat filmul german "BESTIILE ROȘII". Pelicula trata în general represiunile regimului bolșevic și în special ororile staliniste din anii '30.

Crimele abominabile - categorisite acum ca genocid - despre care opinia publică românească avea doar unele informații parțiale, prezentate mai pe larg, în film, frizau într-atât monstruoșitatea, încât păreau pur și simplu incredibile.

Așa că filmul a fost considerat, în general, pură propagandă național-socialistă a regimului totalitar hiterist. Regim care în materie de masacre a dovedit că este un pandant redutabil al stalinismului, dacă nu chiar un discipol desăvârșit.

Nenorocirea a făcut ca după numai a - aproximativ - un deceniu, poporul român să se convingă prin proprie și tragică experiență, de adevărul cutremurător al cruzimilor bolșevice.

Și numai poporul român, pretutindeni în lume unde a fost instalat comunismul, acesta a introdus represiunea, teroarea și masacrele, a produs războaie civile, sărăcie și mizerie.

Între 6 martie 1945 și 22 decembrie 1989, țara noastră a cunoscut toate ororile comuniste, mascate de o ideologie falsă, mincinoasă, care propaga libertatea, democrația și bunăstarea maselor. Numai că în locul libertății, sub așa numita dictatură a proletariatului, a fost instalat

repreziunea cea mai cruntă; aproximativ 2.000.000 de cetățeni români au fost martirizați în închisori, dintre ei peste 250.000 și-au găsit acolo moartea în urma torturilor și a unui tratament subuman.

Așa zisa democrație, mai întâi populară, apoi socialistă, n-a fost decât o cruntă dictatură de grup nomenclaturist, în final o tiranie personală, impusă de Moscova și implementată de cozile de topor comuniste din țară. Un totalitarism extremist străin, a cărei ilegalitate s-a evidențiat clar, mai întâi prin falsificarea alegerilor din 16 noiembrie 1946; apoi prin înlăturarea forțată a forței naționale de guvernământ, monarhia constituțională și instituirea prin fals juridic a republicii zise populare.

Bunăstarea maselor n-a fost decât o himeră, praf în ochii multilor amăgiți, jaf și decădere economică a întregii națiuni, până la nivelul de țară împoată, ca din lumea a treia.

Suprimarea proprietății individuale, colectivizarea forțată, industrializarea excesivă și crearea unor giganti industriali păguboși și energofagi, depolarile aberante și fanfaronada construcțiilor faraonice, au pauperizat progresiv și iremediabil populația țării.

Toate aceste barbarisme justifică pe deplin apelativul de BESTII ROȘII pentru conferiri regimului comunist, pentru așa numiții nomenclaturisti.

Din păcate, după Decembrie 1989, emanații (adică neo-cripto-comuniști) care au detunat Revoluția de la țelurile sale anticomuniste printr-o falsă reformă (doar zgometos alisată) continuă același sistem odios de conducere, căruia îi sunt tribuiri și devotați trup și suflet. Școlii la Moscova și la așa-zisa academie Ștefan Gheorghiu, emanații sunt aceiași satraپی (tori urmașii lor) doar puțin decolorați din roșu în roz și care guvernează tot fără de lege, pe bază de minciună, înșelăciune, intimidare, exclusivism, extremism, favoritism, corupție și centralism birocratic.

Esența sistemului comunist a rămas intactă, doar în aparență se încearcă a se acorda o mască de pluralism și democrație, de economie liberă de piață, în timp ce adevărata privatizare este blocată intenționat (iar de noțiunea de capitalism se ferece ca dracul de tărâșle). Practic o adevărată "ILIESTROIKA".

Fărădelegile blocului cripto-comunist instalat la cămașă în seara de 22 decembrie 1989 sunt atât de

evidente, încât CONTINUITATEA sistemului nu suportă nici o contestație. Dovezi? Multiple!

Perpetuarea prin înșelăciune și minciună a unor hotărâri luate înainte de Revoluție - nefaste pentru țară - precum de exemplu, abolirea monarhiei și instituirea Republicii; ascunderea adevărului asupra Revoluției; negarantarea dreptului de proprietate și nerestituirea către proprietarii de drept a tuturor bunurilor ca: terenuri, construcții, utilaje, obiecte agricole, vite, obiecte de artă, etc. furate de regimul comunist de la cetățeni și puse la dispoziția nomenclaturii; noianul de dispoziții guvernamentale sau ale puterii locale, legi de inspirație și concepție comunistă adoptate de Parlament în ciuda protestelor unor persoane vehemente ale opoziției și ale opiniei publice; vehemența reală a puterilor în stat; marginalizarea și desconsiderarea Opoziției, calomnierea liderilor săi; denigrarea sindicatelor libere și încercarea de spargere a unității sindicale; persecutarea și boicotarea presei libere; protejarea industriei neeficiente economic prin acordarea de subsidii mascate (în bugetul de stat) și alte avantaje; lipsa de sprijinire a agriculturii individuale; lipsa de interes pentru învățământ, sănătate, cultură, cercetare și chiar apărare a țării; cochetarea cu extremiștii național-comuniști și cu cei ce mențin efectele nefaste ale denunțului pe plan internațional, pact, Molotov-Rebontrop.

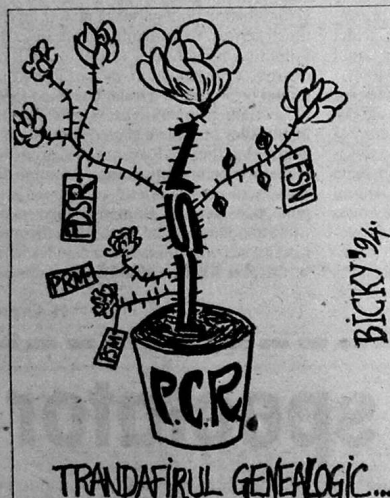
Se știe că în anul 1924 Partidul Comunist din România (agentură sovietică) a fost scos în afara legii pentru că a complotat împreună cu Rusia Sovietică prin Komintern pentru dezmembrarea României Mari și împărțirea ei în 5 teritorii "autonome". De fapt, în principal subordonarea din nou a Basarabiei de către Rusia, a Transilvaniei de către Ungaria și a Dobrogei de către Bulgaria. Nici azi consecințele acestei politici nefaste nu au dispărut iar imperialismul neopan-slavist nu se sfiește să afirme nimic mai puțin decât stergerea României de pe harta lumii.

Acceșterea roz: iar canaliile roz care se comportă identic cu ele, nu sunt preocupate de ÎNTREGIREA ȚĂRII, de restituirea tezaurului național sechestrat de Moscova, de salvarea patriei române ILIE ILAȘCU.

Pentru că ele continuă neabătut politica P.C. din România, pretându-se la orice: de la trufie, minciună și cinism, la fals, corupție, șantaj și masacrații.

Sfidarea lansată țării prin recenta reînființare a PCdR atinge limitele nerușinării și pângărește memoria eroilor care au murit strigând "JOS COMUNISMUL" și "FĂRĂ COMUNISTI".

Arhitect Nicolae Teodorescu

Nemaipomenitul rol al întâmplării într-o democrație originală

În vechiul regim, materialist până în măduva oaselor și superplanificat, întâmplarea era pusă la index, iar rolul acțiunilor sau al evenimentelor neprevăzute era negat cu înverșunare. Faptul că prusacul Blücher a sosit întâmplător primul cu ajutoare pe câmpul de bătăie de la Waterloo-100, înclinând deciziiv spre englezi soarta luptei și aruncându-l pe Napoleon în exil, era trecut constant cu vederea în cărțile de istorie comuniste. Ca și apariția unor ierni cumplite, cum nu mai fuseseră de mult timp, exact în timpul campaniilor victorioase, până atunci, ale aceluiași Napoleon, sau, peste aproape un veac și jumătate ale lui Hitler și Paulus în Rusia. Un general - lama - care-a făcut mai mult pentru Rusia decât Kutuzov, Malinovski sau Stalin împreună.

După decembrie 1989, în țara noastră rolul întâmplării a crescut într-o manieră

îngrijorătoare, mai ales că acum influența ei este recunoscută și chiar supralicitată. Tot ce-i greșit, rău, pripit, violent, ilegal, corupt este numai rezultatul întâmplării! Ea absolvă de orice vină sau răspundere pe oamenii puterii de ieri sau de azi, în mare măsură aceiași. A fost o întâmplare, un adevărat ghinion, faptul că generalul Stănculescu și-a rupt piciorul chiar în ultima zi, în ultimele ore ale domniei Ceaușescu! Pronia cerească i-a dat exact când trebuia lui Nicușor câteva varice esofagiene, pentru a putea trece mai ușor din patul de fier al celui din Jilava, în scaunul ergonomic al ultimului (sau penultimului) tip de Mitsubishi! Întâmplător, cu totul întâmplător, dl Măgureanu s-a nimerit în 13-15 iunie '90 în Piața Universității, pentru a culege, grăbit, toate proiectele Molotov și ne-Molotov ale "legionarilor" puși cu botul pe labe. Scăpând astfel Capitala de pericolul

nemaipomenit al unor devastatoare explozii. Aceeași întâmplare fericită, efect al unei zodii, se pare foarte norocoasă, l-a adus pe șeful SRI-ului la Tg. Jiu, taman când trebuia pentru a-i potoli pe "ostasi" gorjeni ai "generalului" Cosma care și-a extins linia de luptă dincoace de Carpați.

Întâmplările, "întâmplătoare sau neîntâmplătoare" s-au ținut, se țin și probabil se vor ține lanț într-o democrație originală ca a noastră, cu originala noastră separație a puterilor, cu originala implicare a unor instituții cu rol specific, delimitat clar de Constituție și Regulamentul de funcționare în activitățile revendicative sindicale. Dacă mergem în timpul asta, de ce nu s-ar implica și-n viața politică? Tot ce ne mai rămâne este să ne rugăm lui Dumnezeu ca românii să nu aibă parte decât de "întâmplări pozitive".

H. Ornic

APEL PENTRU SALVAREA ROMÂNIEI

ASOCIAȚIA FOȘTILOR
NUTI POLITICI - Filiala Comuna
a primit cu stupefacție și cu profundă
indignare, vestea legalizării PCR
în țara noastră.

Supraviețuitorii holocaustului
comunist, dacă pot ierta, în suflet
nu pot uita faptele abominabile
comise de regimul criminal comunist
care a supus poporul Român, timp
de 45 de ani, unui proces de dezumanizare
națională, de slavizare, de
manizare și de teroare.

Oare au uitat susținătorii
odios partid comunist, de sute
mii de români întemnițați la
Gherla, Pitești, Sighetul Marmărei
etc. de lagărele de exterminare
masă de la Canal, Balta Brănești
deportările masive, de decimare
ofiterilor armatei Române, a
intelectualității, de soarta țării
care au respins colectivizarea forțată
ca și de soarta preoților și
naștilor care n-au făcut legământ
SATANA.

Cum pot acești gopari comunisti
poporul Român, să reapeară în
lumi, când locul lor de drept este
boxa acuzaților?

Cum a putut justiția României să
un asemenea verdict, când revoluția
din 22 Decembrie 1989, a marcat
abolirea comunismului? Cum pot
această justiție Română actuală
sfideze milioanele de Români
legalizând un partid monstru
aruncă anatema asupra pașii
popor Român?

Cerem ca, acei judecători ai
care au încălcat legile țării, să
nesocotit suferința poporului român
să fie ei înșiși judecați, pe
blasfemie și pentru complicitate.

E destul, 45 de ani, cât acest
a suportat jugul, umiliția și
comunist!

T.M.B., în loc să declanșeze
procesul comunismului, legalizând
comunismul!

Facem apel către toți cei care
suferit ororile comunismului, către
toate partidele, organizațiile
Asociațiile naționale și internaționale
să se alature, pentru a
ROMÂNIA de un nou experiment
comunist, anulând hotărârile
Tribunalului Municipiului București.

Deasemeni, facem un apel
către Biserica Ortodoxă, pentru
zădărnici reparația de
bolșevic în viața enoriașilor.

TINERI ROMÂNI

**Vătorul vă aparține
scăpați șansa. Este
moment crucial. Opriti
roșie.**

**Nu vă lăsați adormiți
lupii îmbrăcați în piei de
Salvați țiinta neamului
Românesc. Așa să ne
Dumnezeu.**

**CONSILIUL COLEGIILOR
AL AFDRP Comuna**

Dreptat

"Guvernul stă cu talpa pe grumazul țăranului"

Este concluzia la care au ajuns locuitorii comunei Ciorani din județul Prahova, încercându-și în lupta cu neajunsurile Legii fondului funciar, cu abuzurile "notabilităților" locale, cu chichițele și subterfugurile birocratice.

Inițierea cetățenilor comunei Ciorani cu dl deputat Mircea Mihai Munteanu și conducerea PNȚCD Prahova s-a desfășurat în stradă, prin "grija" dlui primar Mihai Raicu, care, sperând într-o ploaie, nu a aprobat desfășurarea acestei adunări în Căminul cultural al comunei. Dl primar a pierdut din vedere că acest Cămin cultural s-a construit cu banii și prin eforturile locuitorilor comunei.

Problemele cu care se confruntă vrednicii oameni ai comunei Ciorani sunt aceleași ca peste tot: abuzuri facilitate de ambiguitățile Legii fondului funciar, lichidarea dubioasă a patrimoniului fostului CAP, favorizarea asociației constituite pe structura fostului CAP și obstrucționarea producătorului particular. Ar mai fi o groază de "găinării", printre care și lichidarea adevăratei găinării a comunei. Oamenii ar dori să știe unde sunt banii obținuți pe ea.

Redăm câteva opinii ale acestor năpăstuiți, hărțuiți și disprețuiți locuitori ai comunei:

Tănase Popescu: "CAP-ul a luat în 1962 tot inventarul omului. Acum, nouă nu ni s-a dat nimic.

Am fost în prima comisie de reîmproprietărire. Fostul primar era șeful comisiei. A venit cu niște acte prin care arăta că fu-

sese deportat și s-a împroprietărit cu 5 ha

de pământ. S-a propus să se dea câte 2 ha inginerilor agronomi din comuna noastră. Eu am spus: domnule, sunt fiii satului nostru, au deja pământ de la părinți! N-am avut nici o putere. Fostul primar îl avea pe fiul său inginer agronom încadrat la noi în comună. I-a dat și fiului său 2 ha. Acesta a lucrat un an și jumătate și a plecat. A rămas însă cu cele 2 ha de pământ.

Manea Vasile: "Am copii și un frate handicapat în îngrijire. Ai mei n-au pământ. Am umblat doi ani pe la primărie degeaba. Acum dl primar Raicu îmi spune: De unde, fato, să-ți dau pământ, ce, la mine e fabrică de pământ?!"

Asta, deși oamenii spun că există 400 ha de pământ "ascunse".

Neacșu Vasile: "Pământ la noi există, dar pentru femeia asta amărâtă, nu! Ingerul agronom Georgescu are antecedente penale și a fost președintele comisiei de lichidare a CAP-ului. Oamenii știu, dar nu vor să-și bage carnea în saramură. Asociația "mare" a oprit terenurile bune, iar pe noi ne-a dat acolo unde nu se face nimic, la o tarla unde era mușetel. Dl Georgescu ne zicea: Aveți mușetel, vă mai trebuie zahăr, să faceți ceai! Bătaie de joc, domnule! Dl Georgescu avea deja 10 ha de la părinți, 1 ha de pădure și, cu toate că noi, cei din comisie, nu i-am aprobat, dl Raicu, primarul, i-a mai dat 2 ha."

Mitică Vasile: "La conducerea asociației mari este nomenclatura din fostul CAP"

Voinea Paula: "Părinții mei n-au pământ și nici socrii. Am deja doi copii, bă-

batul meu e bolnav, are FBC la coloana vertebrală. Ne cumpăraserăm 10 saci de grâu și a trebuit să-i vindem ca să ne luăm porc; să ne creștem și noi copiii, că n-avem cu ce... Sunt mulți tineri în situația asta". (Acestă dramă a unei familii tinere, povestită printre lacrimi de o femeie disperată, n-a alungat surâsul sfidător de pe figura rotifeie și prosperă a dlui ing. Gobgilă, aflat în mulțime, fost președinte al CAP, azi în conducerea privilegiatei asociații mari).

Ivan Irimia: "Măi fraților, nu înțeleg tot de un băț! Nu suntem uniți, unirea face putere! Eu nu discut probleme politice, eu vorbesc de ce ne doare pe noi! Patrimoniul CAP e la ora actuală în mâna domnului Gobgilă! Mașini, tractoare, grajduri! Pe noi ne-a orbit cu câte o oală!"

Suntem blocați în nedreptate! Suntem toți niște lași! Să se împartă patrimoniul, nu să vândă dl Gobgilă cărămida cu 40 de lei, cărămida muncii de femeile noastre!

La ora actuală există un plus de 168 ha pe care îl folosește asociația mare. Plâng copiii noștri de foame în fața noastră, ca femeia asta!

Cu ce să facem, domnilor, agricultura? Costă 70.000 de lei tona de superfosfat! Îngrășămintele se scumpesc, lucrările agricole se scumpesc, impozitul crește, cu ce să fac agricultura?

Guvernul stă cu talpa pe grumazul țăranului!"

Diana Munteanu
corespondent din Prahova

Cum arată democrația socială la Cernica

Consilierii locali și cetățenii comunei Cernica, sătui să-i mai suporte primarului Petre Mihai Rotaru mendrele, s-au plâns Prefecturii din București încă de la începutul anului 1993. Primarul, împreună cu soția sa Eugenia Rotaru, agent agricol, și Dan Marinache, tehnician cadastral din partea Municipiului București, aplică propria lor lege pe raza comunei, în acord cu sfidarea Legii 18. Pe data de 21 ianuarie, consilierii au luat hotărârea de a-i da un vot de neîncredere și au înaintat o petiție către Prefectură. N-au primit nici un răspuns.

Când i se cere socoteală, de către consilierii locali, de felul cum se achită de îndatoririle ce-i revin ca președinte al Comisiei de punere în posesie, primarul răspunde că Legea 18 este un "secret de stat". Iată un exemplu. Cetățeanul Marin Budurea, deși nu a fost membru CAP, a primit, fără să aibă dreptul, o suprafață de 650 mp. Cazul a fost semnalat la Capitală și a venit dl ing. Ion Bălan, care s-a lăsat indus în eroare de către primar și soția acestuia a dat o rezoluție în favoarea lui Budurea. Primarul a declarat că pământul nu a fost revendicat de nimeni. Și așa este, numai că lotul este proprietatea primăriei și nu a CAP-ului, deci nu poate fi înstrăinat. Consilierii au făcut altă întâmplare și a venit a doua comisie de anchetă, în frunte cu dl arh. Sorin Radu. Acesta, însoțit de dl Bălan și de patru consilierii locali, a stabilit adevărul și a decis că terenul a fost ilegal atribuit și, deci, ar trebui să revină la stat. Budurea va fi amendat cu 30.000 lei și obligat să dărâme împrejmuirea din beton pe care o ridicase. Nu știm dacă a plătit amenda, dar gardul nu l-a dărâmat,

iar primarul declară că nu a fost sesizat oficial. Dar familia Rotaru a mai făptuit și alte năzdrăvănii. Eugenia Rotaru l-a înscris în registrul cadastral pe tehnicianul Dan Marinache, cu o suprafață de 1615 mp, fără să aibă o hotărâre a comisiei de aplicare a Legii 18. Violeta Manea, proaspăt întoarsă din străinătate, a fost "împroprietărită" cu 6,64 ha în Cernica. Într-o adresă din 28.10.1993 se susține că Violeta Manea ar fi moștenitoarea lui Marin Manea. Așa este, numai că terenul moștenit se află în Pantelimon. V. Manea a făcut un transfer de teren la Cernica și au rezultat 6,64 ha!! Mai ceva ca la "Caritas"! De altfel, primarul întinde de pământ ca de o jartieră, fără să mai dea socoteală nici comisiei, nici Consiliului local. A atribuit și mai atribuie încă pământ pe malul lacului, unor inși dubioși care n-au nici în clin, nici în mănecă cu comuna și care descind din limuzine luxoase pentru a-și lua "drepturile". Despre aceștia, Rotaru susține că ar fi revoluționari... Și pentru că la ingheșuială băgarea de seamă este mai mică, și-a atribuit și lui mai multe hectare prin toate satele din jur, deși el locuiește la Bălăceanca. Întrebat de un consilier cum se face că are atâtea terenuri, a răspuns că, fiind primar, are dreptul să dețină terenuri oriunde pofteste! În vara lui 1992 a dispus niște reparații la clădirea primăriei în valoare de 450.000 lei, fără să consulte Consiliul local. În ianuarie 1993, când a sosit vremea să dea socoteală de banii cheltuiți, consilierii s-au trezit în fața unui deviz de 1.384.000 lei! Oamenii au făcut legătura cu cele două băi pe care și le-a instalat în vila personală, căci în acești patru ani dl Rotaru și-a ridicat vila și își schimbă la mici intervale de timp limuzina. În ziua de 14 aprilie 1994, indignați de halul în care arăta gestiunea banilor, consilierii locali refuză să-i avertizeze lui Rotaru raportul de activitate și hotărâse să se reîntrunească și să-i dea un al doilea vot de neîncredere. Pe 19 aprilie, când au vrut să se

adună, au găsit primăria încuiată. Consilierii au făcut un nou apel la Prefectură, cerând ca în 30 de zile să se ia măsuri. S-a împlinit aproape termenul și Prefectura nu a dat nici un semn de viață.

Cam așa arată democrația socială la Cernica.

Alte consecințe ale Legii fondului funciar

Pentru partidul de guvernământ, principiul contează. Există Legea 18 și dacă tot există trebuie aplicată pe dos. Când vrea cineva să se țină de ea, fie el și primar PDSR-ist, trebuie împiedicat. Iată un exemplu. Joi, 12 mai, mai mulți cetățeni se plâng la Prefectura din București că în comuna Dărăști (lângă Măgurele) Legea 18 se aplică anapoda. Sâmbătă 14 mai, descinde o comisie la Dărăști, în frunte cu dl subprefect Blejan Sevastian, însoțit de poliție, și sigilează toate birourile primăriei. Apoi, cu acordul oamenilor străși, numește o altă comisie de punere în posesie. Marți 17 mai, comisia de anchetă a prefecturii revine în comună ca să desigileze primăria, dar membrii comisiei de punere în posesie refuză să lucreze, întrucât primăria nu are secretar. Din acest motiv, a rămas închisă până la găsirea unui secretar! Miercuri 18 mai, era încă închisă. Primarul, dl Constantin Voinea, membru al PDSR, ne-a declarat că nimeni nu-l contestă și că este hotărât să aplice corect prevederile Legii 18, dar, aici e bubă, sunt mulți care nu vor și aceștia nu sunt din Dărăști, ci din Capitală.

Un alt exemplu: În comuna 30 Decembrie (fostă Ferdinand), a trebuit să vină poliția să-l scoată din viața politică pe primar,

dl prof. Alexandru Constantin, prins în flagrant delict de luare de mită (2000 dolari). Și aceasta pentru că amorsea administrației nu a putut fi trezită cu nici un chip.

A luat ființă un nou tronson al societății civile Liga obștilor de moșneni din județul Vâlcea

Vineri, 7 mai, a luat ființă la Rm Vâlcea, din inițiativa Biroului senatorial PNȚCD al dlui Șerban Săndulescu, "Liga obștilor de moșneni din județul Vâlcea". Scopul Ligii este îndreptat în direcția impulsării și coordonării acțiunilor juridice menite să ducă la redobândirea proprietăților obștești, confiscate sub regimul comunist. De asemenea, liga urmărește să stabilească o bună colaborare cu organele administrației de stat.

Cu această ocazie, Liga moșnenilor din Vâlcea a făcut un apel către obștile similare de moșneni și de răzeși din vechiul regat și către comunitățile de avere din Banat să constituie asemenea ligi și în celelalte județe. De asemenea, a propus o întrunire la București, în vederea constituirii unei federații pe țară.

Grupaj realizat de
Dan Bănică

Statul de drept la Pitești

Ce mult se uzează, astăzi, în România, de sintagma "statul de drept"! Demnitarii regimului aflat la putere, magistrații, cei cu pretenții intelectuale și, bineînțeles, politicieni, o invocă ori de câte ori simt nevoia să-și demonstreze convingerile politice.

Ce este însă, statul de drept în România de azi? Considerăm că sintagma este perfectă acoperită de faptele celor puși să reglementeze, să execute și să controleze modul de existență al relațiilor sociale în statul român: parlamentarii, reprezentanții guvernului și magistrații.

La Pitești, judecătoria și procurorii care au slujit "justiția" comunistă a lui Ceaușescu sunt neclintii pe pozițiile politice atât de dragi lor. Ba mai mult, cei mai buni membri PCR au fost avansați și sunt acum șefi. Cei care băgau la închisoare țărani pentru că și-au produs muncii lor și nu ale comunistilor, cei care au exercitat represalii împotriva opozițiilor și chiar a neputerice împotriva opozițiilor și chiar a disidenților comunisti, cei care, potrivit legii, trebuiau ca în hotărârile ce le dădeau, să dovedească "conștiința socialistă" și care puneau mai presus de lege indicațiile date de PCR, dar care, în schimb îi lăsa să-și facă mende pe membri de partid care furau, falsificau, băteau și chiar omorau oameni nevinovați, toți aceștia construiesc astăzi STATUL DE DREPT și în județul Argeș.

Pentru orice om de bun simț și care gândește normal, concluzia este clară: statul de drept este statul de fapt, adică "justiția" comunistă. Or, justiția comunistă este o contradicție în termeni, o monstruozitate în plan logic. Ceea ce Constituția și Legea de organizare judecătorească cere drept condiție sine qua non o reputație nestirbită a celui care distribuie justiția, este tradusă în fapt prin numirea de judecători loviți de infamie, atât prin trecutul lor de judecatori comunisti, cât și prin faptul că aparțin încă unor partide sau formațiuni politice comuniste. Cauza de incompatibilitate, atunci când este invocată, nu este luată în seamă, în România, cu precădere în județul Argeș.

Astfel la Pitești, un proces este târănit de 3 ani, iar președintele judecătoriei refuză să examineze invocarea pe cale de excepție, a incompatibilității unui complet de judecată și asta pentru că justiția este, chipurile,

Poporul român n-are tradiție republicană

Interviu cu dna Doina Cornea

Ce înseamnă monarhia pentru țara noastră?

Pentru foarte multe țări, dar mai ales pentru România, monarhia înseamnă o instituție aflată deasupra tuturor concurențelor politice. Mai ales în România este nevoie acum de o asemenea instituție care să echilibreze atâtea dușmăni, atât învrăjbiți cât a fost în stare să creeze sistemul comunist, între oameni. Și când spun asta, mă refer nu la mai vinovați care sunt excluși din competiție, ci la antagonismele dintre partide, ce s-ar rezolva tocmai prin prezența acestei instituții care nu poate intra în concurență cu nimeni, fiind un factor de echilibru. Instituția monarhică are

independentă, nu răspunde de faptele sale în fața nimănui, decât în fața conștiinței de magistrat, conștiința care, s-a demonstrat, este cea formată la școala dreptului socialist.

Cotidianul local "Argeșul liber" este plin de relatări despre nedreptățile făcute de magistrații din Pitești: cazul primarului Birta din Ștefănești, apărut din răspuri de justiția din Pitești, este vestit în județul Argeș. Țărani, mai ales, sunt batjocoriți de oamenii legii din Pitești. Oamenii simpli văd că hoți și oamenii regimului, dovedeți și ei ca hoți, dar aflați la putere, deci imuni la rigorile legii, sunt absolviți de răspundere penală sau contravențională, ceea ce, astăzi, în marea vorbărie despre statul de drept creează

obligatia să vegheze ca toate instituțiile țării să funcționeze normal. În plus, pentru România mai înseamnă și o ruptură definitivă de cei care ne-au ocupat, ne-au împilat și au introdus aici, cu forța comunismul, distrugând nu numai instituțiile democratice și economia țării, ci și suferințele oamenilor. Or, regele nostru ar fi cel ce ar avea autoritatea și înțelepciunea să ne vindece.

Dar republica, ce înseamnă ea pentru România?

Am văzut ce înseamnă republica pentru România; este legată de o ocupație străină, de forță, de temnițe, de morți în lagăre și-n închisori, de nedreptăți, de abolirea tuturor principiilor democratice. Poporul român n-a avut o tradiție republicană.

Ce înseamnă președintele Iliescu pentru România?

Înseamnă, dacă nu crimă, complicitate la crimă, minciună, demagogie, viclenie, înșelătorie.

Dar ce înseamnă Regele Mihai pentru România?

Înseamnă onoare, bună credință, echilibru și armonie în țară, restaurarea instituțiilor fundamentale: biserica și armata, respectarea drepturilor și libertăților cetățenești. Este un om curat și profund și are experiența domniei sub comunism, fiindă piept cât a putut ca instituțiile democratice ale țării să dăinuiească cât mai mult. Regele Mihai a scurta războiul prin actul de la 23 august 1944 și este singura persoană care poate să apeleze la sacrificii.

Care să fie cauzele pentru care e împiedicat constant să revină în țară chiar ca simplu cetățean?

În primul rând, Președinția și blocul acesta comunist. Și poate că, în spate, mai e ceva: o forță ocultă: mă gândesc la KGB, la Rusia care manifestă din nou tendința de expansiune. Poate că și de acolo vin anumite influențe.

Cum apreciați starea actuală a țării?

Este dezastruoasă. În afară de vorbele goale, nu există nici o faptă care să dovedească dorința Puterii de a renunța la vechile metode și instituții. Socot că nu e vreme de pierdut, pentru că fiecare țară luptă să-și găsească un anume loc în noua Europă, care e pe cale să se creeze. Cu cât vom amâna, cu atât vom fi împinși spre marginea de răsărit, care nu ne interesează. Poporul român s-a săturat de vecinătatea cu "fratele mai mare", de silnicia pe care acesta a impus-o de peste 45 de ani în România.

Revenirea pe tron a Regelui Mihai ar salva țara?

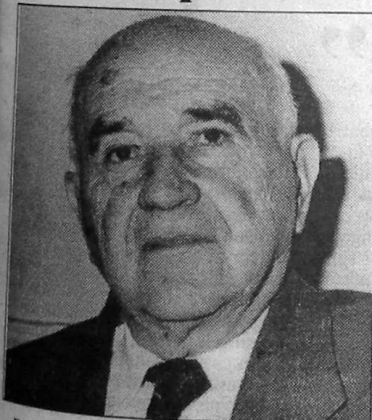
Sigur că da, pentru că asta ar însemna o ruptură, o delimitare clară de această expansiune răsăriteană, destul de puternică la ora actuală, înspre grădile Dunării și Balcani. Căci s-ar părea că se conturază o axă Atena - Belgrad - București - Moscova.

Oare ne va ajuta Dumnezeu să-l vedem din nou pe monarhul legitim pe tronul țării, uzurpat de comunisti?

Eu sper că da.

A consemnat
Adrian Simeanu

Domnul vicepreședinte al Senatului Ioan Lup a vizitat orașul Câmpina

Dând curs invitației filialei câmpinene a P.N.T.C.D. Prahova, în perioada 12-15 mai a.c., dl. Ioan Lup, vicepreședinte al Senatului, a efectuat o vizită în Câmpina și în zona învecinată. Scopul acestei acțiuni a fost informarea directă privind problemele de natură politică, economică și socială, cu care sunt confrunțați cetățenii și agenții economici dintr-o zonă colinară, puternic industrializată, aparținând județului cel mai populat din țară.

Dl senator Ioan Lup a avut întrevederi cu Consiliul local și cu primarul orașului Câmpina, a vizitat câteva întreprinderi și instituții câmpinene, s-a întâlnit cu reprezentanți ai unor formațiuni politice locale. La vizitarea Societății comerciale "Steaua Română" S.A., la depunerea unei coroane de flori la monumentul închinat eroilor Revoluției din Câmpina, la vizita efectuată în comuna Valea Doftanei și la întrunirile cu Biroul de conducere al organizației locale din Câmpina a P.N.T.C.D. și cu Comitetul local al C.D.R. Câmpina, precum și la întâlnirea cu cetățenii orașului, au participat dl deputat Mircea Mihai Munteanu, președintele P.N.T.C.D. Prahova, împreună cu alți membri ai conducerii organizației județene. La întrunirea cu populația a fost prezent și dl deputat Remus Opris. Întâmplarea fericită a făcut ca, vizitând primăria din comuna Valea Doftanei, dl senator Ioan Lup și dl deputat Mircea Mihai Munteanu să ia parte la oficierea căsătoriei dintre doi tineri localnici.

De buna desfășurare a acțiunii au răspuns dnii Ioan Burloiu și Mircea Burloiu, președintele și respectiv secretarul filialei din Câmpina a P.N.T.C.D., precum și dl Petroniu Văsiș, consilier la cabinetul senatorial al dlui Ioan Lup.

Emanuel Pitic,
correspondent din Prahova

Anunt

PNTCD, prin: "Direcția departamentelor de studii, doctrine și programe", "Asociația Inginerilor" și "Filiala județeană Argeș", organizează, la Pitești, în intervalul 27.05.1994 - 29.05.1994, un simpozion cu tema:

"ECONOMIA PARTICIPATIVĂ DE PIATĂ"

Sunt invitați să participe toți cei interesați de subiectul pus în discuție. Lucrările se vor desfășura în Sala Hotelului Muntenia din Pitești.

Relații suplimentare puteți obține la tel. 615.45.33, dl Nicolae Marghidan.

Comitetul de organizare
Secretar al Asociației
Inginerilor,
Ing. R. Șindilaru

Programul

Departamentelor de Studii PNTCD, săptămâna joi 26-05 - miercuri 1.06.1994

- joi 26.05 ora 17 - Legislație
- vineri 27.05 ora 17 - Învățământ, știință + marketing electoral
- luni 30.05 ora 18 - Relații internaționale
- marți 31.05 ora 17 - Protecția mediului
- miercuri 1.06 ora 17 - Sănătate

Direcția Departamentelor de Studii, doctrine și programe

Ripostă la un "decalog" ireverențios

[illegible]

Rodica Rarău

Într-o recentă ediție a emisiunii TV **VIATA PARLAMENTARĂ** s-a spus, printre altele, că România este țara cu cel mai mare număr de pensionari - și știm cu toții că așa este! După cum știm, din păcate, și în cel "oneros" acest trist record guvernanții noștri (și nu numai ei)... de fapt, cu **il DEZONOREAZĂ** (unii)! Mă refer, din nou, la campania "anti-bătrânească" pornită de Ion CRISTOIU "noua formulă" a ziarului **TINERETUL LIBER**, iar - curând - și prin săptămânalul **SUPER-MAGAZIN**, iar - din urmă a publicat un așa-zis "decalog al bunilor" de dintr-o oarecare Dan TEODORU și destinat a-și "pune la cale" și a-i reduce la tăcere pe cei de vârstă a treia, pentru a putea "citez" "Părăsiți de toată lumea" (!).

Asta-i problema! Ca și când n-ar fi suficient că au fost pierduți de atâta lume **OBLIGATĂ** să le asigure bătrânețea semănând, care au dreptul **LEGAL**, conferit de munca lor de-o viață, cum o asemenea impietate nu putea rămâne fără răspundere cuvenită, le propun celor ce au pornit această campanie, să-și aminte la următoarele sfaturi aparținând cuiva care iubesc tineretul, îi vrea binele și are încredere în el:

- Nu intrați în anturajul celor de vârstă bunicilor dacă prezența și - mai ales - comportamentul vostru deranjează;

- Nu fiți mereu gălăgioși, nu faceți afirmații și gesturi deplasate, și nu fiți surzi la rugămintele și la recomandările bătrânilor;

- Nu exagerați cu tendințele "la modă", mai ales când vi de potrivește. Altminteri cădeți în SNOBISM și, în loc să fiți în AVANGARDA societății, ajungeți la REMORCA.

- Arătați-vă înțeleghători față de slăbirea capacității fizice și psihice și materiale a bătrânilor, și ajutați-i pe cât puteți în diferite împrejurări;

- Nu deveniți indezirabili, afișând o atitudine de frondă, ignorând delibert exemplul, experiența și sfaturile celor mai în vârstnici;

- Nu vă manifestați ostilitatea față de bătrânii care (nu) pot munci, ci căutați a le dovedi că și la voi "valoarea așteaptă numărul anilor";

- Nu acaparați discuțiile, ci lăsați-i și pe ceilalți să vorbească. Mai ales când sunt persoane cu părul alb;

- Nu-i exasperați pe bătrânii din familie cu lucruri care (mai) interesează la vârsta lor, ci căutați subiecte care face și lor plăcere:

- Rugați-i, de câte ori aveți ocazia (și simțiți nevoia) să ajutați să vă dezbărați de anumite obiceiuri urâte, de anumite "inertii" nepotrivite întotdeauna vârstei voastre:

- Nu uitați nici o clipă că tinerețea nu este veșnică și purtați-vă cu bătrânii așa cum ați vrea să se poarte tinerii cu voi atunci când veți ajunge la vârsta senectutii.

Prof. Gh. Consta

-Reintroducerea orelor de religie în școli, tratat și programat, începând cu clasele I-IV, a făcut ca astăzi să avem o generație de adolescenți (14-20 ani) care nu s-a bucurat de însușirea cunoștințelor elementare de învățătură creștină ortodoxă. Nu adolescenții ar purta vina acestor lacune, ci sistemul de învățământ și educație care a înscris "orele de religie cu zăbuciumul "durerilor facerii".

Generația matură, ea însăși marcată adânc de lipsa educației moral-religioase, crescută în spiritul ateismului mecanicist și al falsei euforii că le știe pe toate, le stăpânește pe toate, le are pe toate în degetul ei mic, această generație matură ce ar fi putut împărtăși fililor săi, altceva decât posedă ea însăși? Așa că se mai întâmplă ca învățăturile primite de cei mici la orele de religie să fie parțial contracarate acasă de unii părinți străini sau chiar ostili religiei, moralei și conduitei civice. Adolescența este vârsta

marii expansiuni de afirmare, de creație, de angajare în acțiuni colective, paralel cu pofta cunoașterii, a cercetării, a pătrunderii în abstracțiuni, a acumulării de informații științifice, literare, artistice. Însotet de mișcare, de acțiune, de personalizare, adolescentul caută să se angajeze în echipe de teatru, în formații corale sau instrumentale, în cercuri de dezbateri filosofice, în echipe de cercetare și explorare, în excursii de studii, în inițiative colective de anvergură care să-i reprezinte peste timp. Dar societatea actuală nu oferă nici un câmp de afirmare a acestor deziderate. Se spune că adolescenții nu au unde să-și petreacă timpul. Și este adevărat. Însă petrecerea timpului trebuie să fie un concept al timpului liber ce se încadrează valoric unor activități creative de multiplă solicitare, nu pentru a umple golul spațiului de șomaj. Este vorba de o necesitate naturală, organică, atât pentru

dezvoltarea individuală, cât și pentru prosperarea colectivității. Lipsit de toate pârghiile motivaționale pentru creație și personalizare, adolescentul invadează spațiile muzicii moderne, rock, pop etc. Consecințele nu se lasă așteptate. Angajat în imperiul pasivității, al tentației spre cultura monocoloră strict reductionistă, cucerit până în tranșa de o artă fără conținut, de o muzică tentantă și deconectant distractiv, adolescentul nu-și creează personalitate, ci se vede înșurubat într-o masă amorfă de adulatori care idolatrizează pe cineva care de regulă le este inferior ca intelect. Încorsetat de multe, acolo nu acționează, nu creează, nu operează cu idei novatoare, nu-i solicită gândirea inventivă, ci se lasă lăgănat ca trestia în valurile vântului. Îeșind de la un asemenea concert, nu e în stare să spună ce a ascultat, ci numai ce a văzut: excentrismul până la dezgust, zbuciumul de scenă până la grotesc, acestea suplinind

carențele creației sau interpretărilor muzicale, înlocuind farmecul decenței cu educației cu trasa ce canalizează înfrângerea, perversiune, chiar simbioza. După un asemenea concert se reinstaură plictisul. Adolescentul nu e multumit de situația că este întreținut. El se vede existent, dar nu se afirmă. Acest lucru fertilizează indolența, parazitismul, dezgustul de viață, imunitatea față de suferințele altora, chiar recalcitrarea ateistă cu corolarul ei, nesociabilismul. Avem astfel un înșingurat. Un absent. Înțelepciunea poporului ne spune că "nu face nimic, nu-i departe de a face rău".

Iată unde duc lacunele în educație moral-religioasă.

Preot Pavel Z
i "Domnița Bal
Bucure

Parohul Bisericii "Domnița Băneasa"

Dreptate

Opinii privind o polemică în jurul figurii generalului Cambrea, comandantul diviziei de tristă amintire "Tudor Vladimirescu"

din ziarul "Dreptatea" nr.32, 4-10 mai 1994

Sunt fiu de ofițer al realei armate regale române, am subliniat acestea deoarece prin educația primită am considerat că cei care și-au călcat jurământul față de Tron și Patrie și-au terfelit onoarea și au întinat drapelul țării, trecând de partea celui mai necruțător dușman, trebuie să poarte, pe veci, pecetea înfierată a crimei lor de înaltă trădare. Acești ofițeri nu lor pot fi considerați ofițeri ai oștirii țării, pe care au trădat-o cu bună știință.

Este firesc ca dl doctor, rudă a generalului de tristă amintire, să ia apărarea memoriei acestuia, dar nimeni nu-i poate da dreptul de a trunchia sau eluda adevărul istoric.

Dumnealui, în articolul său, pune, printre altele, problema ca decât prizonier la ruși - cu ceea ce decurge din respectarea condiției altfel fiind preferabil, adaug și profitabil, de a face pactul cu "diavolul roșu" și astfel, "onorat" cu grade, să te întorci pentru a constitui un "vâră de lance" contra alor tăi.

Dl doctor ar trebui să cunoască faptul că în diferite ocazii, după instructajul și conform metodelor bolșevice, soldații diviziei "Tudor Vladimirescu" au fost folosiți și ca unități de represalii. Chiar în momentul abdicării Majestății Sale Regale, în funesta zi pentru neamul nostru - de 30 decembrie 1947 - au înlocuit garda palatului, dezarmată, pentru a asigura reușita acestui act grosolan de încălcare a legitimității, acoperindu-se de dezonoare.

Dl doctor mi-a pus întrebarea ce s-a întâmplat cu numeroșii ofițeri care nu s-au supus și nu și-au trădat Patria și Drapelul. Această întrebare nu cred să-i fi tulburat momentele de relaxare. Dacă mulți dintre ei ar fi apucat să-și scrie crunta odisee a romanilor căzuți prizonieri în Rusia bolșevică, toate aceste mărturii ar fi constituit un rechizitoriu destul de voluminos care ar fi condamnat pe veci sistemul bolșevismului rus și de aiurea. Cei care cunoașteau adevărata istorie putem face comparații. Generalul Mazari, spre cinstea sa, a refuzat să-și calce jurământul și onoarea de ofițer român, preluând comanda unor unități sub egida sovietică, deși, se știe, sau nu se știe, s-au exercitat multe presiuni asupra sa. Se spune că însăși "eminența cenușie" a regimului stalinist, crutul călău Bena, i-ar fi prezidat interogatoriile, dar a rămas inflexibil. În schimb, generali ca Lascăr, care a condus altă divizie de tip sovietic, "Horea, Cloșca și Crișan", Cambrea (care de fapt avusese un grad mai mic înalte de trădare), trădătorul și complicitul Precup, un Verdeș, un Dămăceanu, fost camarad cu tatăl meu, care a făcut gonoflexiuni regimului, au inaugurat printre altele și sistemul introducerii de politruci în marile unități ale armatei noastre, pe frontul de vest, fapt mai puțin știut.

Citez din memoriile tatălui meu cazul incidentului dintre Precup și generalul Nicolae Dăscălescu, ofițer de elită al armatei, un om de o rară simplitate și deosebită modestie, comandant integru și de o înaltă capacitate, iubit de oștenii săi, care a trecut și el prin "infernul pușcărilor roșii". Exemple ar fi numeroase și din

păcate lumea nu cunoaște adevărul. De aceea rămâne la latitudinea interpretărilor de tot felul, unele mai false ca altele. Deci, multe fantezii și inadverente mutilează realitatea istorică a faptelor și întâmplărilor.

"Sine ira et studio"

Instituția armatei, unealtă a regimului, a suferit un hiatus de aproape o jumătate

de secol, a fost ultrapolitizată, anulându-se valorile reale și făcându-se loc sistemului exclusiv politic. Acestea au dus la disimularea adevărului și la afirmarea unor falsuri grosolane, continuate și astăzi.

Divizia "Tudor Vladimirescu - Debrețin", cu acest adaos ulterior era numită "Te-am vândut, Drapel" (T.V.D.)

Comparând situația celor întâmplate în Rusia bolșevică în lagărele de prizonieri, unde au lucrat zezoșii Ana Pauker, Luca, Părvulescu și alte personaje de sinistră amintire, cu cele întâmplate la noi după năvala hoardelor barbarilor răsăriteni, aceleași fapte s-au petrecut în închisorile regimului din România.

Unii, pentru un blid în plus, au devenit informatori de circumstanță (din păcate, printre ei au fost și unele personalități - nomina odiosa), alții, supuși celor mai crunte torturi și unui regim de exterminare, s-au ridicat deasupra acestor condiții mizerabile, nefiștii, au rezistat cu o stăpânire de sine, credință și morală deosebite și și-au învins propriile slăbiciuni, încredințându-se și disperării, devenind aproape invincibili, sfidându-și călăii.

x x x

Mi-am permis să scriu toate acestea, cu indignare legitimă, deoarece în momentul când unii, puțini, ce-i drept, desăvârșeau pactul cu dușmanii ancestrali ai acestui neam, având și avantajele ce decurgeau

din trădarea lor, tatăl meu, care deținea un post de mare comandă în Marele Stat Major, este eliminat din armată ca mulți alți generali, ofițeri superiori și inferiori ai armatei regale, care au refuzat să-și calce jurământul, servind un regim impus de tancurile rusești în acel an de cumpănă al istoriei noastre - 1946.

Tatăl meu, brevetat de Stat Major, elev și apoi profesor la Școala Superioară de Război, veteran din cele două războaie mondiale, comandând un regiment motorizat în cruciada antibolșevică până la cotul Donului, mi-a povestit multe despre "raiul bolșevic", întâlnit la tot pasul pe aproape 3.000 km străbătuți, făcând multe fotografii ca dovadă (din nefericire, luate în cursul percheziției care a precedat arestarea sa), având premoniția sumbră a ceea ce ne aștepta dacă hoardele stepelor năvăleau pe pământul nostru binecuvântat. Cei care au trecut "in corpore" de partea acestor cruzi inamici nu le-au cunoscut metodele! Dați-mi voie ca, în majoritatea cazurilor, să am rezerve. Cei care au mers alături de ei au beneficiat de onoruri și stipendii din partea regimului.

Cei care nu și-au călcat crezul, jurământul și onoarea au fost aruncați în cele mai sinistre temnițe, supuși unor chinuri inimaginabile pentru aceste presupuse "culpe".

Familiiilor, care au rămas în lagărul cel mare în care fusese transformată întreaga țară, li s-au luat toate drepturile; au fost aruncate în stradă, strămutate cu miile în regiuni neospitaliere, sub cerul liber. Multora Țării astăzi, în pretinsa "democrație originală", nu le-au mai fost recunoscute drepturile pentru care au luptat.

Majoritatea, fiind în vârstă înaintată și suferinzi, sunt eliminați prin fatalul ciclu de selecție biologică.

Sunt aproape sexagenari, trecând și eu prin multe privațiuni și suferință represalii, în mod deosebit având "culpa" de a fi fiul tatălui meu, și i-am urmărit exemplul vieții sale integre, prin educația primită, tatăl meu fiind credincios crezului său de o viață, ca mulți alți romani, care au băut până la fund din cupa amarăciunii și au urcat drumul spinos al calvarului.

Tatăl meu mi-a lăsat multe amintiri care au valoare certă privind restabilirea adevărului.

Mai amintesc alte două exemple "demonice" de reliefat în categoria care a făcut "volte face" și a încheiat pactul oneros cu regimul instaurat de tancurile bolșevice.

Unul este fostul comandant al regimentului de escortă regală, generalul Mănel Olteanu, de care-mi aduc aminte perfect. Cu mai mulți ani în urmă, îmbrăcat în uniformă de tip sovietic a "armatei populare socialiste", timp de mai mult de o oră a ținut trează atenția unei plebe sindicale, adunată cu de-a sila, povestind faptele sale războinice și strategice, folosite în "marea bătălie de la podul Băneasa". În ziua de 23 august, luptă în care s-a "distins" deosebit, explicându-le pe mai multe hârtii, ca un nou Austerlitz autohton, fapt pe care nu uita să-l repete, după aceea, în orice ocazie. Mi-aduc aminte că după el a urmat generalul Atanasiu, de remarcă, în civil, care

în cuvinte modeste, fără autoelogii și diti-rambe, a pomenit drumul presărat de sacrificii și sânge al corpului de vânători de munte, până dincolo de Tatra, în campania din vest.

Celălalt exemplu este generalul Emilian Ionescu, ultimul prim-aghioțant regal, care nu uita să amintească, la orice ocazie, mai ales de 23 august, cota maximă de participare a Partidului Comunist la actul de la 23 august, să-și etaleze meritele deosebite în arestarea marelui Antonescu, obediiența sa la noul regim, fie în mijlocul pionierilor, la televiziune sau în ziare, ca și alți zezoși. Arată rolul conducător și preponderant al partidului comunist, care "ne-a condus destinele spre victoria finală contra fascismului și hitlerismului", mai mult, a fost în vederile "piticului comandant suprem" când afirma că numai partidul comunist a fost "artizanul victoriilor armatei române", în acel moment crucial.

Ca ultim aghioțant regal, ar fi trebuit să aibă alte opinii, cu atât mai mult că a și fost închis de comunisti, și totuși... Oare prețul trădării și al dezonoarei nu a fost mult mai mare în cazul în speță? Mai mult, a fost avansat, pentru aceste fapte, fiind în rezervă, bucurându-se până la deces de avantaje și prerogative de care alții nu numai că au fost privați, dar au fost și privați ca dușmani perpetui ai țării (sic). Tatăl meu povestea că, întâlnindu-l la moartea unui camarad, în aceeași uniformă de tip comunisto-sovietic, în fața întregii asistențe i-a spus: "Te-a costat foarte mult uniforma pe care o porți!"

Să nu uit! Ambii preopinienți au fost întâmplător camarazi cu tatăl meu, doar că traiectoriile destinale lor au fost extrem de opuse.

Obligația noastră, a urmașilor celor care au luptat pentru România Mare și păstrarea hotarelor ei și nu au precupețit nici un sacrificiu, este de a le perpetua memoria, de a face cunoscut adevărul pe care ei mi l-au lăsat ca unică și importantă moștenire.

Acel domn doctor, rudă a generalului Cambrea, trebuie să știe că eroii reali au umplut mormintele rămase fără cruce pe tot cuprinsul Rusiei, gropile comune din ghețurile siberiene până în stepele Asiei Centrale. De asemenea, mormintele uitate în pământul ud cu sângele eroilor luptei anticomuniste, semănate prin munții țării, mulți continuând martiriul înfruntând chinurile și moartea în tenebrele temnițelor celui mai crunt regim instaurat vrodată de baionetele străme pe teritoriul țării noastre.

Închei cu o întrebare care rămâne deschisă, punând în cumpănă dreptății și a adevărului într-o parte figuri ca cea a generalului Cambrea și a altora ca el și în cealaltă parte pe cei care au îndurat infinite chinuri și suferințe, refuzând a face Canosa trădării și au rămas demni, verticali în orice circumstanță, fie în ghețurile siberiene, fie în adâncul beciurilor, uneori fără întoarcere, ale unui regim odios. De care parte va răzbi balanța dreptății și a adevărului istoric?

Sever Ionescu

O conștiință: David Prodan

Nu o dată auzim explicații de genul: am făcut pactul cu diavolul pentru că muream de foame, pentru că nu-mi puteam permite cariera, pentru că la început am crezut în frumusețea "lumii noi" s.a.m.d. Peste umărul celor ce le pronunță, diavolul roșu surâde șarțon. Da, e posibil să fi existat greutăți deosebite, credințe sincere chiar într-o cauză greșită. Dar ele nu pot justifica marile compromisuri, consecvența penibilă a acestora, mănosele cariere fondate pe falsitate. S-ar fi putut găsi oricând soluții de supraviețuire în drumul de întoarcere din fața minciunii care ai făcut, iluzionat sau obligat, câțiva pași, rămânând pururi deschis. Nu era nevoie să-l parcurgi până la capăt decât dacă te mânau lacomia ori carismismul. Celor ce invocă dificultățile existențiale ori convinșerile inițiale spre a-și acuza nedemnitățile bătrânele la ochi, le puteam contrapune figurile unor personalități care, în aceleași condiții, au avut tăria morală de-a refuza diabolica ispită totalitară, de a-și păstra cugetul integru și condeul nepângărit. Una din aceste personalități este istoricul David Prodan, specialist neîntrecut în istoria Transilvaniei, care a lăsat o monumentală lucrare consacrată Răscoalei lui Horea, precum și alte studii importante referitoare la *Supplex Libellus Valachorum* și la lăbăgia în Transilvania. Memoriile sale, apărute sunt îngrijirea fostului său student și "apropiat colaborator", așa cum el însuși precizează, Aurel Răduțoiu, la Editura Enciclopedică, în 1993, ne relevă fața intimă a acestui savant de excepție. Onestitatea sa e cu atât mai impresionantă, cu cât nu șovăie a ne relata "cea mai mare ticăloșie" a vieții mele, care ar fi fost o implicare în faimoasele alegeri măsluite din 1946. Dezgustat de cele constatate atunci, a decis să demisioneze din partidul samavolnic, "cu once rise". "Nu mi-a fost ușor, era o culpă care nu se practica, am rămas ca un prim demisionant din partid, cu hârtie în regulă". Fi- rește, nu fără legătură cu acest gest temerar trebuie înțelese precauțiile și hărțuile de tot felul ce au însoțit întreaga viață a istoricului clujean sub regimul comunist, impunându-i și o amară pensionare timpurie. Conștient de situație, el își elaborează o "filosofie" a bunului-simț, în temeiul căruia poate da replici tranșante ce încercuiau a-l muștra: "Cât mă privește personal, toate s-au agravat prin statutul meu aparte, de membru de partid «demisionat din partid», de inactiv politic, acum când activitatea politică primează. Trebuiau apăsate, trebuie să ispășesc, după cum mi s-a afirmat, să simt puterea partidului. Da, răspundem obiecției unui om politic - trăiesc într-o mare eroare, socotesc cel mai politic lucru nu activitatea, ci munca. Faceți deosebire între activitate și muncă? Da, cum, a faceți și dumneavoastră, decât invers, activistul e cel care de lucru celui care lucrează, bucurându-se de meritele și de avantajele în consecință față de el". Dar, sub comunism, bunul-simț se plătea. Iată dovada resimțită pe pielea proprie a autorului: "La sfârșitul vieții de muncă am urcat treptat de la o pensie de 700 de lei până la 2.300 lei, atât cât un portar de la partid, încă trebuiesc ajutat în compleare de Academie, iar soția mea după aproape 30 de ani de învățământ a ajuns treptat de la 500 la 900 de lei, pentru care în partid nu se mai găsește termen de comparație".

Din paginile de Memoriile ale lui David

Prodan deprindem o imagine veridică a "socialismului real". Cu un condei și implacabil, epocii cărora le aparține, producând, pentru noi sale. Istoricul se divulga în precizie și lor memorialistului, lăta cum fixează o aglomerație de rău augur, viemuala obsedantă a mizeriei: "Viața de toate zilele se degradează văzând cu ochii. Orașul e literalmente inundat de oameni, de mașini, de camioane, de murdărie. Străzile mișună la orice oră. Oamenii alergând de la o coadă la alta, obsedați de lipsurile de tot felul. Cozi la fiecare pas, interminabile". Este reliefat absurdul econo-

cultura franceză, cu Franța, căreia îi datorăm așa de mult. Ii datorăm în bună parte stilul, limbajul culturii. Mai ales noi, cei din generația veche simțim cum ni se surpă sub picioare un tren de care eram atât de siguri, pe care-l cultivam cu mândrie. Pe acest fond al declinului cultural dirijat, e înregistrată și criza Academiei ce, în treacăt fie zis, se perpetuează și după stingerea din viață a istoricului: "biata noastră Academia, mândria noastră de ieri la pământ. Va mai reînvia? (...) Poporul român se va putea lipsi de o cultură majoră, cea care îl așează în rândul popoarelor de cultură? Academia va putea uita vrodată această umilire? Pentru noi, ca și pentru cel ce se întreacă astfel, răspunsul

miilor impuse, care duc, în fond, la o risipă dezastruoasă: "Economia o înțelegem nu ca înflătorire a risipei, reducerea trebuințelor reale cel puțin minime ale omului, ci coborâm mereu sub ele. Ceea ce duce la consecințe inverse. Câteva grade de căldură sub nivelul normal în birouri, lucrul se reduce la jumătate. Economia de un vânzător la Aprozor sublează coada". Acest absurd oficializat al cheltuirii timpului și energiei omenești e făcut convingător prin exemplul personal, prin întrebările retorice în care e turnată suferința condiției particulare a autorului: "Ce om de știință, pus în acest context, câtă alergătură de la un loc la altul, cât timp, câți nervi trebuie să cheltui din ceea ce trebuie să cletui în folosul științei? La câte suferințe cotidiene nu numai materiale, ci și etice, te supune?". Mitul "eliberării de exploatare" pe care-l flutura propaganda comunistă apare înfățișat în toată neîntemeierea lui fățarnică: "Exploatarea omului de către om se va stinge vreodată? Moderată sau bruscă istoric, se reface repede sub o formă sau alta, își găsește mereu noi și noi alibii, atât e de inerentă naturii umane. Câte subterfugii își găsește și în socialism, în ciuda lococinilor lui? Lozinicile nu reușesc decât să o facă și mai supărătoare". De asemenea e vestejită politica izolaționistă a regimului totalitar, care provoacă adevărate catastrofe culturale: "O pierdere esențială a culturii, științei românești e slăbirea flagrantă a legăturilor cu școala, cu

aparține viitorului.

Grație unei radiografii de o mare claritate, David Prodan ațăr la dezvăluirea unora din cauzele fenomenelor atât de îngrijorătoare. Decăderea culturii își are rădăcinile în "atitudinea noii clase față de cultură, în politica generală a culturii". Ea s-ar putea explica prin asocierea snobismului cu incompetența: "Fecm încă mult cultură pentru că asta e o distincție în titlu de superioritate în lumea modernă. Dar în emulația cea mare punem accentul pe cultura cantitativă, statistică: cifre spectaculare de alfabetizare, de titluri științifice, de pagini tipărite, plasându-se prin aceasta pe treptele superioare ale culturii? Plasare de care fecm atâtea caz". Pentru a trece de la o "cultură cantitativă", insuficientă, la "cultură înaltă", care de facto, determină și calitatea "culturii de masă", ar fi nevoie de schimbarea atitudinii puterii față de omul de cultură. E îngrijorător, în comunism, "discriminarea acestuia, înscrierea lui în rândurile burgheze" și punerea lui "în opoziție de clasă" cu sacrosanctul "om al muncii"; "el n-are multă nevoie de stimul, are nevoie mai curând de condiție de muncă pe potrivă îndemnul propriu, de demnitate care i se cuvine". Mai e nevoie să demonstrăm actualitatea, în neocomunism, a unei atari "discriminări".

Despre chipurile a doi istorici, evocați pe larg de către David Prodan și siutați la amputodul conștiinței, și comportării acestuia, vom vorbi într-un alt comentariu.

Gheorghe Grigurcu

"Limba noastră-i limbă sfântă!"

Cine vra să "implementeze exprimările franceze?"

Răspunsul este limpede: Adeptii snobismului lingvistic! Aceștia încearcă să pună în circulație o serie de cuvinte și expresii "occidentale", care li se par mai "expresive", mai "elevate" etc. decât cele autohtone, înțelese de toată lumea! Cât de mult se înșală și ce penibili sunt acești snobi, am arătat și cu altă ocazie, când am prezentat o serie de "anglicisme-barbarisme"! E data aceasta, mai voi referi la "franțuzisme-barbarisme", adică la expresiile și cuvintele care le dublează INUTIL pe-ale noastre și are ne poluează limba. Zadarnic luptă lingviști împotriva exasperantelor: "demers, a derula, vis-a-vis" etc., care încearcă să le înfăture pe cele autohtone porni(a începe), a desăfura, față de (în legătură cu) etc.! Snobii își continuă "opera" uzurpatoare prin alte franțuzisme, ca "tête-à-tête, gradual, a surmonta" etc., în loc de "între patru ochi, treptat, a trece peste" etc. Și dacă limba lor crește îngrijorător, aceasta se datorește, în primul rând, Radio-Televiziunii "Naționale Române (!). Astfel, Lia MĂRĂȘCU și Dana DEAC vorbesc despre surprize "devoalate", în loc de "dezvăluite", Georgeta CHIRA - despre un turn "anurat" (inconjurat). Manuela CERNAT - despre niște premii "decroșate" (obținute), Marina ALMĂȘAN despre "cuttuma" emisiunii sale (obiceiul). Bogdan ALEXANDRU, despre zona unde s-au "retrășat" (retras) niște lideri, Ionel STOICA ne spune că o anumită partidă a fost abordată cu prea multă "lejeritate" (ușurință), în timp ce tânărul tele-reporter sportiv Radu NAUM s-a "franțuzit" de tot, nemaizicând "alură, postură, ușor (avans) constatat etc.", ci "aliură, potură, lejer (avans) decelat (!) etc.". La rândul lui, poetul Lucian AVRAMESCU, vrând să demonstreze (probabil) că literatura absurdului este de sorginte românească, spune în "Mi-e dor să mai merg la un ceai": "Mi-e dor de-un 'Je t'aime... mai non plus!', ceea ce înseamnă: "Mi-e dor de-un 'Te iubesc... năi mie(!?)', în loc de 'Je t'aime... moi aussi', adică "Mi-e dor de-un 'Te iubesc... și mie". Ce frumos sună în limba română! snobismul, însă, l-a dus la o formulare greșită chiar în limba pe care unii vor s-o "implementeze"!

Prof.Gh. Constnatin

Eveniment cultural

Strada crocodililor

Vineri 13 mai 1994, la Sala Mare a Teatrului Național, compania engleză de teatru "Theatre de complicité" a prezentat spectacolul cu piesa "Strada crocodililor", după povestirile lui Bruno Schultz, în regia lui Simon Mc Burney. Piesa este o reușită din punct de vedere artistic, o armonizare perfectă a mișcării, sunetului, culorii și limbajului. Replicile sunt date în limba engleză

dar și în germană, spaniolă și chiar română, subliniind astfel universalitatea întrebărilor existențiale despre Dumnezeu, viață și moarte, dar și un argument în plus al faptului că arta nu cunoaște frontiere.

Am asistat la un spectacol viu, excelent regizat ce folosește simboluri de culoare și mișcare într-un text bazat pe tehnica flashbackurilor.

Compoziția imaginii amintește de tablourile lui Chagal, uimind în același timp prin vestimentația de culori șterse care vine în contrast cu femeia în roșu. Și nu întâmplător poate, acest personaj este femeie, și nu întâmplător EA îl ucide în final pe Joseph - cel tânăr, cel pur și care avea în permanență o opinie diferită de a celorlalți. Finalul mi-a adus aminte două

versuri al căror autor nu mi-l amintesc:

"Toți tâlharii, toți codocșii
Joacă-n hora țărsei roșii."

Și așa mai îndrăzni să spun că nu întâmplător "Theatre de complicité" și-a ales din repertoriu tocmai această piesă pentru a fi jucată în România.

Mariela Neagu

Imperativele intereselor naționale

Președintele Clinton, ca și fostul președinte Bush, li s-a reproșat de către unii analiști politici întârzierea în luarea măsurilor decisive cu privire la conflictele din fosta Iugoslavie. Reproșul avea în vedere consecințele exemplului oferit de agresiunea neostopată la timp ca și cele ale practicilor purificării etnice și ale "japului împinit" devenit între timp condiția negocierilor urmând instalarea păcii. Toate acestea se consideră că pot afecta interesele de securitate națională ale SUA.

Aceleași reproșuri se pot adresa și Comunității Europene. Întrebarea este: ținând seama de proporții, reproșul poate fi adresat și politicii românești? Răspunsul afirmativ are în vedere două situații: prietenia tradițională româno-sărbă se verifică în toate împrejurările fără a fi scutită de prezența poziției critice atunci când "deraierile" o impun; substratul agresiv de natură național-comunistă și atentatele la drepturile omului, culminând cu oribila "purificare etnică", afectează grav interesele naționale de securitate ale României prin exemplul oferit. România n-a avut și nu are de suportat numai consecințele economice de pe urma embargoului asupra Iugoslaviei restrânse, ci și presiunea conflictelor și a abuzurilor săvârșite în vecinătatea ei. Reproșul, în esență sa, privește politica unei "mici" României ce se împacă prea ușor cu situația dată și cu orizontul de mică respirație al politicii sale externe.

Absența României din Grupul de la Vișegrad poate fi motivată credibil, dar seamănă prea mult cu acceptarea soluțiilor de genul lui "neavând încotro". Chiar dacă Grupul de la Vișegrad n-a reușit să se afirme

precum a dorit inițial, faptul ține de alte situații, dar se bucură în continuare de o atenție specială din partea organismelor occidentale. Imprecizia raportării intereselor naționale la evenimentele politice desfășurate în imediata vecinătate se manifestă și în acest caz. Cuvântul hotărâtor îl are calitatea democrației de acasă și nu este de mirare că în loc de relații excelente cu Ungaria, Cehia, Polonia, există un plus de interes față de cele cu Slovacia. Ceea ce este "mai drag inimii" unora nu reprezintă și binele real așteptat de interesele naționale. Dacă momentan Parteneriatul pentru Pace n-a operat discriminări între România și Grupul de la Vișegrad, nu este deloc sigur că în viitor vom fi scutiți de surpriza de a vedea

țările respective integrate în Uniunea Europeană înaintea României. Totul se va derula în raport cu politica externă și cea internă a fiecărei țări și de voința integrării în organismele euro-atlantice.

Graba ce a stat la baza semnării Tratatului cu URSS-ul lui Gorbaciov a purtat cu sine vechi și nefericite plecăriuni față de Moscova. Graba de a semna Acordul de cooperare militară cu Rusia, la foarte puțin timp după semnarea Parteneriatului pentru Pace și înainte ca Rusia să-l semneze și ea, poartă cu sine semnele acelorași preferințe.

Chiar și numai cu aceste exemple ne aflăm în fața unor practici politice ce nu-și ascund tentația de a oscila între imperative și preferințe. Dacă orientarea către democrația de tip european și integrarea în organismele Uniunii Europene este un imperativ și nu o simplă oportunitate, conștientizarea ei parvine de la "slăbiciunile" față de Răsărit, de la cel apropiat până la cel foarte îndepărtat. Căderea în capcana "țării de mână a doua" sau în plaja considerațiilor de "țară mică", în pofida dimensiunii sale reale, de la geografie, populație, la resursele umane și materiale, pune în cauză neajunsurile interne ce nu permit asumarea unei înalte responsabilități. România nu este o țară mică și are de partea sa multitudinea resurselor proprii și a celor derivând din poziția geostrategică ce stău s-o invite la asumarea obligațiilor proprii unei puteri politice și economice în spațiul nodal dintre Occident și Orient.

Definirea intereselor reale de securitate națională nu poate ignora cel puțin trei direcții prioritare: 1) instalarea democrației autentice, a economiei de piață, garantarea

proprietății și încurajarea apariției celor mijlocii, fără de care interesele naționale fundamentale rămân aproximative și vulnerabile; în raport direct cu ele, oricât de fapt ce are loc conflictual în imediata vecinătate sau în zone de unde se poate extinde, devine de interes național; 2) prioritatea unei supragaranții, a unei umbrelor protecție de mai mare siguranță; o atare supragaranție este dată de integrarea în organismele NATO și ale Uniunii Europene; 3) tratatele bilaterale de prietenie și colaborare cu țările vecine sunt extrem de necesare și presupun o temeinică negociere precum și integrarea lor cu existența relațiilor cu acele mari puteri fără de care securitatea Europei, a democrației europene este de neconceput! În fond, este vorba de aplicarea unei autentice politici românești în care naționalul se deschide europenismului, relațiilor de colaborare în interesul dezvoltării. Multele reflexe și tentații de sorginte comunistă, conjugate cu aberațiile formelor extremiste, ce nu-și pot ascunde pofta de putere pentru sine, nu și pentru puterea politicii românești în spirit european, tulbură grav realitatea internă. Din toate aspectele numite și subînțelese, decurge un fapt esențial: interesele naționale definite pentru o lungă perioadă de timp devin obligatorii pentru întreaga politică românească, începând cu președintele.

În cadrul lor există destul spațiu în care să se desfășoare concurența între partide, între doctrine și programe. Concurența, oricât de aprigă, învioră și energizează aptitudinile de transformare a României într-un stat democratic și prosper, european în spirit și civilizație.

Costel Ionescu

UNGARIA - Un rezultat previzibil

Considerații post electorale

Rezultatele scrutinurilor din Lituania și, mai târziu, Polonia au consternat atât cabinetele europene, cât și opinia publică. După o jumătate de secol de comunism, epocă neagră în istoria umanității, incredibil și, din păcate, adevărat, popoarele unei jumătăți de continent manifestă sentimente nostalgice pentru un stil de viață și un tip de regim politic care fac parte fără tăgadă doar din arhiva istorică a umanității.

Recenta confruntare electorală din Ungaria pune pe gânduri toate guvernele vest-europene. Maghiarii au înțeles demult care sunt racilele comunismului, factura de import - asiatică în formă sovietică - a acestuia și, totuși, au acordat câștig de cauză "foștilor". Cauzele acestor opțiuni, logica "mersului istoric", la prima vedere sunt dificil de întrevăzut. Regimul comunist "cu față umană" a lui Kádár a pregătit tranziția cea mai ușoară spre normalitate. Electoratul maghiar din 1990 a dat un "veto" comunismului. Și, totuși...

Privind spre vecini alegătorul român se întreabă care-i va fi soarta, cel mai târziu în 1996. Un răspuns posibil este acela că o reală democrație se va instaura abia atunci!

Cei ce revin

Scrutinel din 8 mai a marcat victoria clară a socialiștilor, altfel spus, a comuniștilor. După Polonia cu opt luni în urmă, Ungaria se aliniază unui model deja existent. Singulare din acest punct de vedere sunt rezultatele electorale din Estonia și Cehia, acolo unde electoratul a putut distinge mai bine binel de rău. Tranziția, un fenomen până acum necunoscut, înregistrează variante de la țară la țară, de la zonă la zonă.

Ungaria părea, încă din anii '80, statul european care se va debarasa cel mai

repede de racilele comunismului. Un argument major îl constituia revolta din '56, moment în care refuzul tuturor dădea "lumii libere" posibilitatea de a interveni. Speranța a fost însă iluzorie. După căderea "Zidului Berlinului", și în Ungaria, ca peste tot, excepție făcând, din păcate, România, electoratul a zis un "NU" hotărât comunismului. Guvernarea ultimilor patru ani a dezamăgit însă un segment al populației care manifestă sentimente nostalgice pentru vechiul regim. Astfel cei care căutau să se ascundă în 1989, astăzi ridică iar capul și vor ocupa locuri în Parlament.

România - un nod gordian

Nu numai din punct de vedere geopolitic sau economic România reprezintă un punct de referință, ci, în contextul actual, ea poate fi o speranță realizată. La noi opoziția nu a avut vreodată prilejul să guverneze o singură zi. În răstimpul celor patru ani partidul de guvernământ, care a avut ocazia să cunoască din start "lupta dintre vechi și nou", datorită incapacității de adaptare, nu a reușit să ofere o soluție credibilă care să îi ofere șanse la viitoarele alegeri. Nu întâmplător instituția quasi-guvernamentală care se numește IRSOP nu

mai face cunoscute preferințele electoratului. Evitarea, cu bună știință a alegerilor anticipate, demonstrează o dată mai mult aserțiunea de mai sus. În cazul unor noi alegeri în mod sigur s-ar situa, pe de-o parte, Convenția Democratică, adică opoziția, pe de alta, partidele de extremă stângă de genul PSM și PRM. Partidul de guvernământ nu mai poate oferi electoratului promisiuni fără acoperire, aliații săi au propriile scopuri, iar opoziția nu a reușit să cadă în "plasa promisiunilor".

O concluzie unică: Europa democratică unită

Nu mai hotărârea unei acțiuni politice din partea Europei democratice mai poate servi la revenirea la un stil de viață și la atitudini politice în sens democratic. Orice fel de surrogat vor fi în dezavantajul procesului de democratizare pe plan continental.

Europa nu este numai o entitate geografică, ci, din toate punctele de vedere, un continent care a oferit o experiență plină pentru restul lumii. Privind astfel, o linie majoră este aceea a acțiunii concertate care să ofere acestui spațiu modalități de (re) integrare. Alegerile din Ungaria dovedesc că politica de până acum a Occidentului a fost cel puțin mioapă.

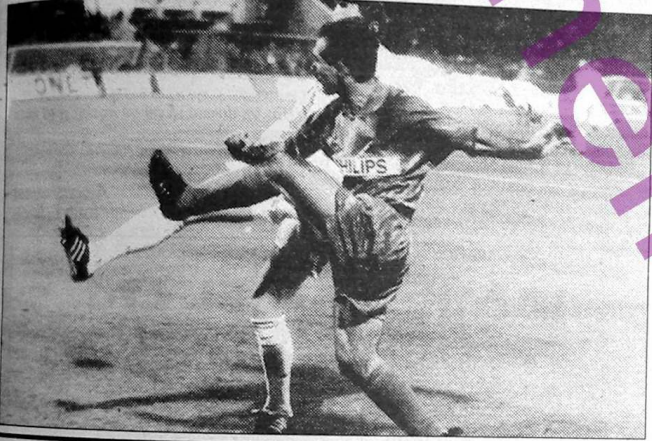
Stefan Călugăreanu

Divorț olandez

În 1991, clubul Steaua semna contractul de sponsorizare cu firma Philips. Încheiat pe durată de trei ani, el a adus clubului multe oportunități de a avea în Ghencea o instalație de nocturnă la cei mai competitivi parametri internaționali, de a mobila cu scaune din plastic întreaga arenă de 30.000 de locuri și încă o serie de alte avantaje. Cum de altfel a confirmat și dl general Cornel Oțelea, președintele clubului Ministerului Apărării Naționale, cu prilejul festivității ce a avut loc la Cercul Militar, când a fost anunțată încheierea contractului. Și de partea cealaltă au existat profituri. Înscriseră numelui firmei Philips. Se poate afirma că ambii parteneri au fost mulțumiți de colaborarea eficientă și o cunoașcă mai bine. Lucruri recunoscute de dl Dick R.F. Volimer, directorul general al vânzărilor internaționale al firmei Philips. La sfârșitul a trei ani de mers pe același drum, cei doi parteneri își strâng mâinile și spun O.K. Dacă parteneriatul pe bază de contract s-a terminat, nu înseamnă că nu au rămas să se înțeleagă cei doi semnatar. Cum se vor materializa cele și ce rezultate concrete vor aduce, numai viitorul ne va arăta. Probabil că tot viitorul ne va desluși și motivele acestui "divorț" - cum l-a numit, spiritul, dl Volimer - căci sunt greu de înțeles acum, motivele pentru care contractul, fie și sub alte forme, nu putea fi reînnoit. De asemenea, sperăm să aflăm cândva și pentru ce s-a considerat necesar ca despărțirea să se facă în acest cadru de solemnitate. Căci acesta a fost într-adevăr unicul scop al întâlnirii, să lășăm deci viitorului aceste sarcini, fără a încerca să ghicim noi.

Profund de ocazie i-am cerut președintelui clubului Steaua, care este în același timp și președintele Federației Române de Handbal, câteva scurte declarații înainte de a pleca în Italia în vederea perfectării transferului lui Ilie Dumitrescu. În privința antrenorului Emerich Jenei răspunsul a fost că se poate de discret. Jenei a avut un contract care i-a expirat. La întrebările noastre a precizat condițiile în care își va reînnoi contractul cu Steaua. Noi îl vom analiza în Consiliul de Administrație și vom decide. Abia atunci s-ar putea pune problema căutării unui alt antrenor. Steaua are în C.M. în privința eventualelor transferări, ni s-au dat trei nume: Militaru, Constantinovici și Demolțari. Primul a și jucat în rândurile Stelei în "Cupa Samsung", cu acordul clubului patron, pentru cel de-al doilea urmează să se inițieze tratative cu Dinamo, iar Demolțari care este liber să se angajeze unde dorește, va trebui să răspundă la propunerile făcute de Steaua, sau să-și formuleze pretențiile.

I-am mai pus generalului Oțelea o întrebare, cu mai multe "tășuri": "I-ai plătit și dvs. vreo leață pe câteva luni în urmă lui Constantinovici?" Răspunsul a fost o privire urâtă și de reproș. Poate mentalitate Steaua nu e Dinamo.

Pe 29 mai va avea loc în fața instanței Judecătorești sectorului 1 un nou termen de judecată în procesul intentat de Mircea Sandu lui Dumitru Vișan, redactorul șef al revistei Presing, pentru calomnie. În cauză fiind "atenția" care s-ar fi acordat arbitrilor întâlnirii Cehoslovacia - România de la Kosice. Cum au fost acordate până acum mai multe termene, procesul ar trebui să intre în fond. Sunt de așteptat câteva depoziții de martori, care se anunță a fi de senzație.

La una din partidele Cupei "Samsung" și-a făcut apariția un elicopter ce s-a rotit minute în gir deasupra arenei. A evoluat la o altitudine până anume aleasă, ca prezența sa fizică și mîdeosebi zgomotul infernal provocat, să deranjeze la maximum spectatori, veniți să vadă fotbal. Intrusul purta emblema "POLIȚIA". Ce căuta cu atîta perseverență nu am aflat. Ceea ce știm este că a fost cu totul nedoriți și că tot Giuleștiul speră să nu-l mai vînzare. Măcar în timpul meciurilor. Nici un obiect de aruncat aflat la îndemîna spectatorilor nu poate ajunge până la înălțimea masafîrului nepotit.

Luînd în discuție incidentele petrecute la meciul din Divizia A, Metalul Boșca - Armătura Zalău, Comisia Campionatului Național, ce și-a creat o faimă binemeritată prin hotărârile "înțelepte" pe care le ia, a decis suspendarea pe un an a echipei Metalul Boșca. Pe lângă alte pedepse, se mai adaugă și aceea ca Metalul Boșca să dispute jocurile de "acasă" la Timișoara. În stare de suspendare? Din nefericire nu este prima

Maratonul București

Lansat în anul 1992, Maratonul București se va afla în acest an la a treia ediție. El a fost înscris încă din anul înființării în calendarul Federației Internaționale de Atletism (I.A.A.F.) avînd în vedere și faptul că prima ediție alergată în octombrie '92 a constituit un real succes, reunind mai bine de 5.000 de participanți la alergarea pe șosea (4 km) și 500 la startul maratonului pe distanța clasică de 42,195 km. De notat că din aceștia aproximativ 400 au izbutit să termine proba deși mulți abordau pentru prima dată un asemenea parcurs istovitor.

Mai avem destul după cum se vede până a ne ridica la standardul faimoaselor maratoane de la Boston, Tokio sau New-York. Dar suntem abia la început.

Organizatorul, a fost de la început confratele nostru Tineretul liber, dar de data aceasta el se va disputa sub emblema Clubului Tricolorilor, la rîndul său tot o inițiativă a Tineretului liber. Vor fi alături în strădania de a realiza o întrecere de tinuță, Oficiul Municipal pentru Tineret și Sport și Federația Română de Atletism. În plus Comitetul Olimpic Român, Ministerul Tineretului și Sportului, Federația Sportului pentru Toți și Federația pentru Handicapați, împreună cu un numeros grup de sponsori.

Ca și până acum în afara Maratonului se va desfășura și o alergare pe șosea pe distanța de 4 kilometri și o cursă pentru handicapați.

Marșeste de amintit că startul se va da de obicei din fața Hotelului Intercontinental, iar sosirea va avea loc pe Stadionul Tinereului. Premiile se vor cifra în jurul valorii de 2.000.000 lei.

Ilie Balaci despre meciul cu Nigeria

După cum s-a anunțat Ilie Balaci, fostul internațional craiovean, care a dobîndit succese remarcabile ca antrenor în Africa de Nord, Tunisia și apoi Maroc, se află actualmente în țară; de fapt o escală în drum spre peninsula Arabică unde, la Dubai, în Emiratele Arabe Unite, a primit câteva propuneri tentante. Cum contractul său cu Olympique Casablanca, pe care a dus-o la câștigarea atât a titlului de campionat, cât și a Cupei Marocului, a expirat, este foarte posibil ca Ilia să-și schimbe centrul de activitate.

Într-o întâlnire cu presa Ilie Balaci a avertizat că apropiatul meci cu reprezentativa Nigeriei, de la 25 mai va fi deosebit de dificil. Adversarii noștri au o formație cu jucători foarte înzestrați, omogenă și bătăioasă. Meciul trebuie tratat cu toată seriozitatea, căci va pune probleme, deloc simple, selecției României.

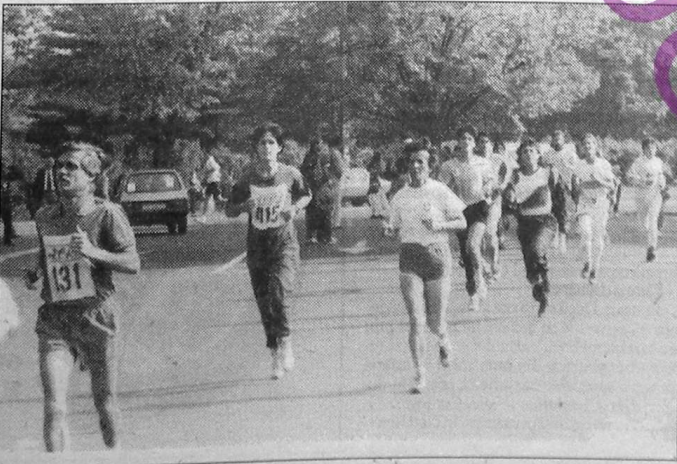
Din alergare

boacăna a C.C.N. A făcut altele și mai și...

Cu ocazia transmisiei televizate a finalei C.C.E., comentatorul a spus la un moment dat, - fiind vorba de primele promisiwe jucătorilor celor două formații în caz de câștig, - că îi este jenă să le precizeze.

Ce ț-e și cu jena asta? Doar nu se vedea pe ecran cum roșește.

Fiindcă veni vorba de A.C.Milan, Seamăna cumva cu o echipă în declin sau chiar terminată cum o anunță unii, destui? Lăsînd în tribună, fără a fi măcar rezerve unii dintre ei pe Van

Baste, Lentini, Papin, Răducioiu și cu Baresi și Costacurta suspendați a obținut ecclatante victorie de la Atena, în urma unui joc de un pragmatism desăvîrșit. Cum să nu se despartă cu atîta greutate Silvio Berlusconi de acest mit? Se va mai auzi de Milan multă vreme.

Un balon zboară spre Vest

O festivitate cu caracter deosebit s-a petrecut în Piața Universității, în seculul de lângă Spitalul Colțea. Acolo a ancorat, după o călătorie prin toate localitățile mai însemnate ale țării și înainte de a pleca spre alte meleaguri, meciul balon, imitînd o minge de fotbal, "Coca-Cola". Popasul s-a datorat atît necesității de a fi admirat și de bucurăsteni, cât și pentru a fi înobilat de semnăturile câtorva personalități de seamă. Au semnat: ambasadorul Columbiei, secretarul I al ambasadei Statelor Unite ale Americii, șeful Departamentului Sport din M.T.S.

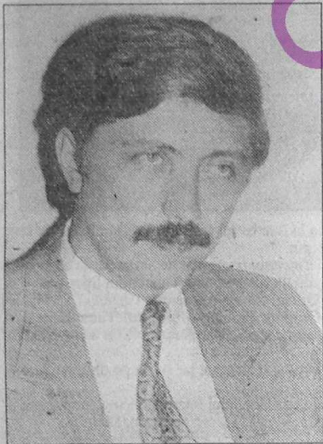
Balonul a pornit apoi în călătoria spre țara unde va avea loc turneul final al lui "World Cup" 1994 și unde va însoți echipa României în turneul american, fiind prezentă la toate meciurile pe care le va susține.

Și în încheiere un pronostic, aparținînd lui secretar al Ambasadei USA dl Jonathan Ribert, privitor la echipele ce se vor califica din grupa în care vor concura împreună cu americanii. D-a a indicat: România și Columbia. Este un pronostic autorizat?

Pag. realizată de Ioan Frâncu

Succes sindical, compromis politic sau păcăleală guvernamentală-parlamentară?

Ultimele zile ale vieții politice românești au fost foarte agitate. La dezbaterile pe marginea Legii Bugetului, s-a suprapus acțiunea revendicativă a Federației Sindicatelor din Învățământul Preuniversitar, care declarase înghețarea anului de învățământ, în cazul în care nu li se va da satisfacție. Tratată la început prin minimalizare, apoi cu furie, cu reproșuri demagogice și cu amenințările obișnuite, în cele din urmă s-a ajuns la o acceptare. Chiar dacă nu totală, ea se constituie într-un succes semnificativ. Am scotit interesantă o discuție cu dl. **Cătălin Croitoru**, președintele Sindicatului, care s-a confruntat cu Puterea.

- **Dle Cătălin Croitoru, care ar fi concluziile dv după ce F.S.I.P.R. al cărei președinte sunteți, a obținut satisfacerea unor revendicări? Nu ați apreciat cumva prea concesiiv atitudine Puterii?**

- La a doua parte a întrebării vi voi răspunde separat. În privința celor obținute, după cum știți este vorba de majorarea salariilor cu 30% începând cu 1 septembrie, cu sursa de finanțare profitul net al Băncii Naționale pe primele șase luni. Cum orice Bancă Națională din lume are un profit garantat nu se pune la îndoială existența acestor sume. Iar prevederea aceasta a fost și votată.

- **Este suficient?**

- Noi am cerut ca majorarea să se producă cu data de 1 iunie, iar în timpul protestului nostru, Guvernul a propus data de 1 octombrie, în afară de faptul că nu voia să accepte o majorare mai mare decât 20%. S-a realizat deci cuantumul de majorare cerut și tragerea termenului la 1 septembrie. Mai trebuie să adăugăm și "prima de vacanță", în valoare netă de 50.000 lei, ceea ce revine la 25.000 lei pe lună. Raportând la salariul mediu de 75.000 lei, ar însemna o treime, respectiv 33%. Practic majorarea începe de la 1 iulie. Nu este foarte mult, dar eu consider că față de așteptările membrilor noștri de sindicat, care doresc de la noi fapte și nu vorbe fără acoperire, realizarea este notabilă. Trebuie să dam totuși dovadă de pragmatism în condițiile unui buget de austeritate, cum este anunțat bugetul pe anul 1994. Mai considerăm cele obținute drept un prim pas și intenționăm să păstrăm toată presiunea pe care am exercitat-o până acum, pentru a determina alocarea de fonduri și pentru alte capitole privind învățământul.

- **Salarizarea fiind doar o parte?**

- Firește, pe noi nu ne interesează numai salariile, celelalte capitole fiind la fel de importante. În această direcție, Parlamentul a votat alocarea a încă 40 de miliarde lei pentru investiții. Dacă privim la modul ideal, ar putea părea niște pași neîsemnați. De aceea nici noi nu ne declarăm satisfăcuți, dar să nu uităm că drumul spre ideal se face prin pași concreți. Noi am parcurs unul. Continuăm să ne desăvârșim protestul. Mai este încă un lucru de menționat. Până la 15 iunie Guvernul este obligat să depună Parlamentului o nouă legislație referitoare

la salarizarea bugetarilor privind nu numai învățământul, ci și sănătatea și cultura. Prin această salarizare bugetari să fie plasați în situația socială pe care o merită. Lucru absolut necesar. Din discuțiile purtate cu Ministerul de Finanțe rezultă că se are în vedere ajungerea în câteva etape la o situație asemănătoare cu cea din perioada interbelică, când criteriul de comparație era salariul unei dactilografe. Primul ministru avea de 8 ori și jumătate salariul unei dactilografe, iar un profesor, de șase ori. Era deci plasat într-o situație incomparabilă cu cea de acum.

- **Aceasta ar însemna o sporire a salariului față de cuantumul de acum, la care să se aplice majorarea de 30%?**

- Categoric. În plus ni s-au dat toate asigurările că nu se va mai tergiversa Legea Învățământului. Lucru extrem de important căci în această lege există un articol introdus în urma insistențelor noastre, că bugetul pentru învățământ nu poate fi mai mic de 8% din P.I.B., Produsul Intern Brut.

- **Promisiunea de a ajunge nivelul din perioada interbelică și celelalte, v-au determinat să faceți aprecieri atât de binevoitoare la adresa Puterii? După ecourile culese până acum se pare că au provocat o oarecare surprindere.**

- Impresia aceasta aparține celor ce nu au reținut exact ceea ce am spus. Am vrut să fiu foarte corect și fair-play față de partenerul social.

- **Ați constatat existența "voinei politice" pe care până atunci o contestați că există.**

- Tocmai, am specificat că acea voință politică ce nu s-a arătat până acum ar începe să se contureze și aceasta este un prim pas care dovedește că ea începe să se manifeste. Și că apare o speranță că programul de guvernare - care până acum a fost sublim, dar a lipsit cu desăvârșire - începe să prindă contur real; pentru că el pe hârtie există, dar n-a fost niciodată aplicat. Ceea ce am obținut noi pentru învățământ ar putea fi un prim pas care l-ar putea înscrie pe ei în sfera programului pe care l-am propus. Exact asta am spus. Am fost acuzat de unii politicieni că am făcut o declarație politică. Le-am replicat ferm că nu este datorită unui sindicat să-i scoată din impotența politică. Asta e treaba lor. În Parlament.

- **Dacă aceasta este părerea dv...**

- Eu i-aș întreba pe cei care se situează pe această poziție. Dacă dumneata ai fi dintre cei cu care am negociat și după aia vă spunem: "Bine măi nenorociților, de fapt ne datorati asta. Nu ne-ați făcut vreo concesie. Ați cedat în urma presiunii noastre, altfel nu cedăți în rușul capului". Era corect să vorbesc în felul ăsta. Puteam să mă exprim așa? Pe de altă parte eu am declarat în repetate rânduri că în toată acțiunea aceasta am avut cel mai mare sprijin din partea Convenției Democratice. Cum a și fost în realitate. Cum puteam vorbi astfel, cum puteam ridică osanale Puterii când eu știu cum s-a obținut ceea ce am obținut zilele acestea, după o acțiune ce a demarat pe 17 ianuarie, prin scrisoarea adresată reprezentantului Guvernului.

- **Cum a decurs ea?**

- Pe scurt. După scrisoare și negocieri intense pe 17 februarie se încheie un protocol prin care Ministerul Învățământului se angaja să rezolve toate punctele din protocol și își asuma întreaga responsabilitate juridică pentru îndeplinirea lor. Ce a urmat se știe. Conform obiceiului, tergiversări și petrațări. În ciuda aver-

tismenelor noastre că vom fi obligați să recurgem la toate formele de protest posibile. După organizarea referendumului, la care au participat peste 82.000 de sindicalisti și 97% din ei au votat pentru înghețarea anului de învățământ, am trecut la organizarea de pichete de grevă la am trecut la organizarea de pichete de grevă la Camera, la Senat și la Parlament. Au avut un efect deosebit cele de la Parlament. Acestea, în Camera, la Senat și la Parlament, au avut un efect pozitiv. Mai ales atunci când stabii din Ministerul Învățământului s-au convins că nu au ce să ne facă: niciăieri în nici un regulament sau în vreo altă reglementare nu scria că este interzisă "înghețarea". Trebuie să vă spun că discuțiile purtate în acest timp nu duceau la nici un rezultat. Dl. Herman, președintele Senatului, nu avea decât un singur răspuns atunci când se trezea din somn ca să ne răspundă: "Nu avem bani, nu vă dăm nimic". Singura concesie care ni se făcea era sporul de 20% cu începere de la 1 octombrie, iar dl. ministru al Finanțelor, persoană foarte abilă în a întoarce lucrurile după cum îi convine și să spună muniți de vorbe, dar în fond să nu spună nimic, dorea să ne convingă că nu avem dreptate. Am mai avut surpriza - poate că nu trebuia să fie o surpriză față de intensă prezență a vechilor echipieri cu ochi albaștri - să apară peste noi la minister. Când ministrul nu era de față, însuși șeful S.R.I., dl. Măgureanu. Perfect informat de cum stau lucrurile, de ce întreprindem. Ba mai mult, cunoștea la perfecție și o ultimă decizie pe care o luasem cu două zile înainte și pe care nu o cunoșteau decât 2 oameni. Eficacitate nu glumă! Hoțărâți să nu cedăm în nici un caz, partea cealaltă și-a dat seama că trebuie să facă ceva. Cel care și-a dat seama mai corect a fost Bombonel. Fie că a dorit să se arate mai abil politician, fie că a vrut să câștige un punct în duelul ce-l sustine cu înălțimile, dl. Adrian Nastase, ca președinte al Camerei, a luat taurul de coarne și efectele s-au văzut. Nu vom ascunde că vom păstra convingerea că este meritul nostru, al formelor

noastre de protest.

- **Cine vă contestă reprezentativitatea?**

- A fost o diversiune a dlui. Ciortea care a o pauză a târgușilor după vreun post guvernamental sau în administrație, sau evenimente la ambasadă, la concurență cu colegii săi, dl. Mitrea, a vrut să-și arate prezența. Că demagogic că nu este mulțumit de rezoluția care nu a contribuit în nici un fel, ci a stat pe margine să vadă ce va ieși, lăta că rezoluția așa cum sunt ele, se vor reflecta și asupra "paizilor" săi. La fel a procedat și în alte rânduri. Când s-a profilat obținerea, satisfacerea unor revendicări a sărit în față ca să culegă rezoluția. El sau ei el. Acuma a apărut un pic mai în față deranja Puterea.

- **Ce mai aveți de așteptat?**

- În primul rând semnarea hotărârii Guvernului privitoare la "prima de vacanță". Apoi terminarea votării Legii Bugetului cu să vedem exact amendamentele votate. Mai este o hotărâre de Guvern pentru introducerea în România a reglementărilor internaționale care privește "statutul profesorului" pe care Lavinia Maior promise de trei luni că o va face și va făcut-o. Dacă se îndeplinesc toate cele con-

nite este OK. Altfel...
- **V-ați pus problema că s-ar putea ca și de data aceasta partenerul dv social să vă tragă clapa, cum a mai făcut-o, nu o dată? Mai vedeți la ceea ce nu a fost încă votat.**

- Mărturisesc că acum nu am senzația că eu va mai încerca o păcăleală. S-a tratat prea serios și partenerii noștri știu ce riscă.

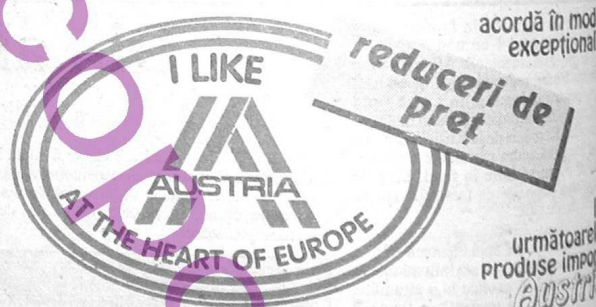
- **Eu vă doresc să nu vă înșelați și să nu mă jumeșc.**

- Va mulțumesc și eu.

A consemnat
Ioan Frâncu

FIRMA JAMIL ZAMEL Ltd.

Str. Grigore Mora nr. 31
Tel: 2122257, 21221636;
Fax: 3129793

acordă în mod excepțional

reduceri de preț

următoarele produse import Austria

"AUER" ESTE AUR

- * "AUER" NAPOLITANE CACAO DUBLE 15%
- * "AUER" COCONUT-CAPUCINO 15%
- * JUICE ORANGE (1,5L) 15%
- * JUICE LEMON (1,5L) 15%
- * MIRINDA (CUTIE 0,5L) 10%
- * BISCUITI PRIZEM ROLL CU CREMĂ DE CIOCOLATĂ ȘI ALUNE 10%
- * SUCURI "NATURALE" ORANGE, GRAPEFRUIT, MULTIVITAMINE ȘI SUC DE ROȘII 10%
- * BERE GOLD FASSL (sticlă de 0,330L) 10%

